

AUTONUMMI-KORTTELI SUUNNITTELUKILPAILU

ARKKITEHTUURIKUTSUKILPAILU 7.10.2003 - 22.12.2003
ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

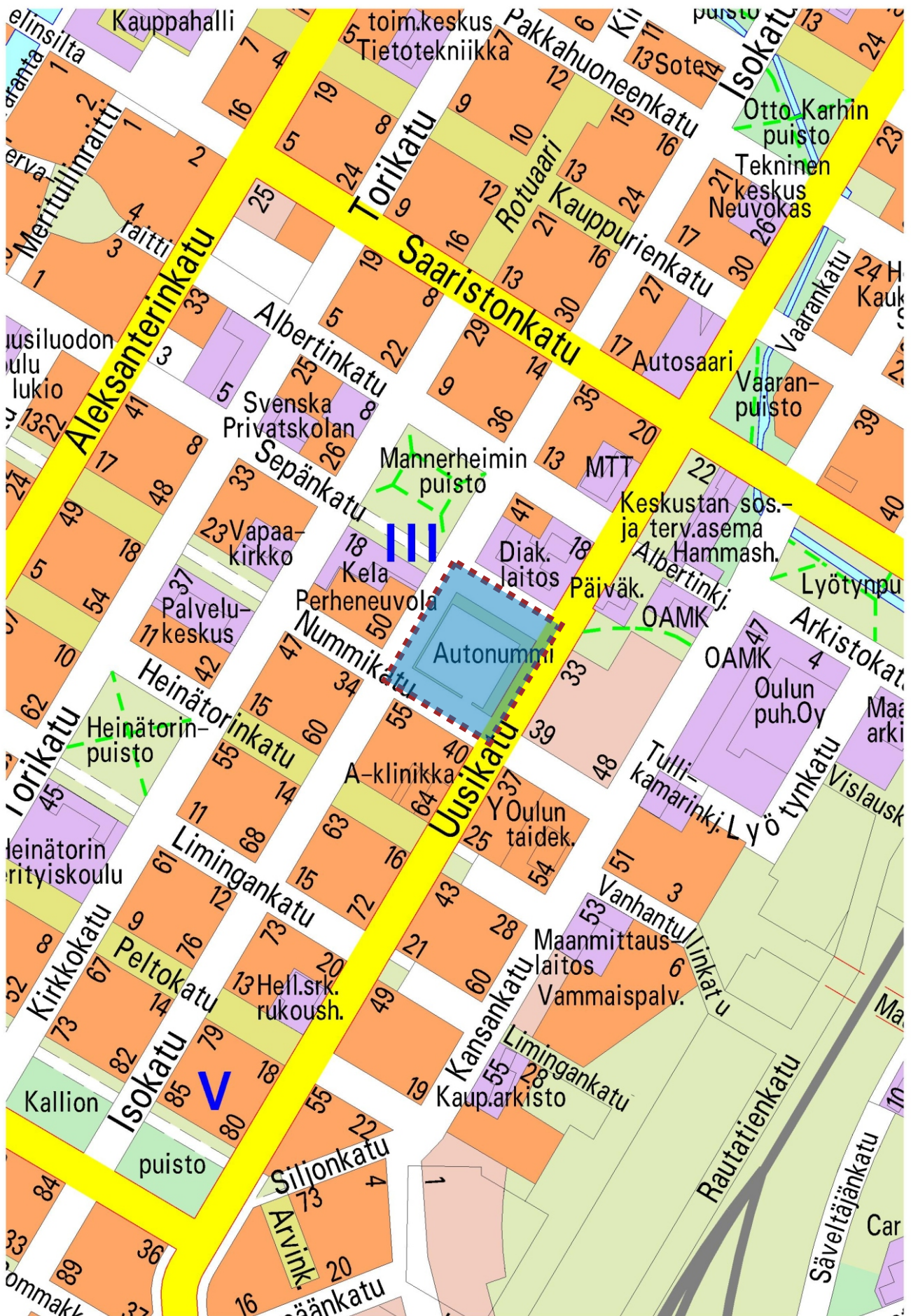
OULUN
KAUPUNKI

TECHNOPOLIS

SISÄLLYSLUETTELO

1	KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN	2
1.1	KILPAILUN JÄRJESTÄJÄT, LUONNE JA TARKOITUS	2
1.2	OSALLISTUJAT	2
1.3	PALKINTOLAUTAKUNTA	2
1.4	KILPAILUN KÄYNNISTÄMINEN	2
1.5	SAAPUNEET KILPAILUEHDOTUKSET	2
2	KILPAILUTEHTÄVÄ	3
2.1	KILPAILUTEHTÄVÄN TAUSTA	3
2.2	KILPAILUALUE	3
2.2.1	SIJAINTI	3
2.2.2	KAAVATILANNE JA MAANOMISTUS	3
2.2.3	KILPAILUALUEEN LÄHIYMPÄRISTÖ	3
2.2.4	MAAPERÄ	3
2.2.5	LIIKENNE JA YHDYSKUNTATEKNIikka	4
2.3	SUUNNITTELUOHJEET	4
2.3.1	KILPAILUN TAVOITTEET	4
2.3.2	KAUPUNKIKUVAALLISET JA ASEMAKAAVALLISET LÄHTÖKOHDAT	4
2.3.3	TILASUUNNITTELU	4
2.3.4	TEKNISET SUUNNITTELUOHJEET	5
2.3.5	TAVOITTEELLINEN TILAOhjelma	5
2.4	KILPAILUEHDOTUSTEN ARVOSTELUPERUSTEET	7
3	YLEISARVOSTELU	7
3.1	YLEISTÄ	7
3.2	KAUPUNKIKUVA	7
3.3	LIIKENNE	8
3.4	SISÄTILAT	8
3.5	TEKNISET RATKAISUT	8
3.6	TALOUDELLISUUS	9
3.7	VAIHEITTAISUUS	9
3.8	TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS	9
4	EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU	9
4.1	EHDOTUS NRO 1: "PIKSELI"	9
4.1.1	YLEISTÄ	9
4.1.2	KAUPUNKIKUVA	9
4.1.3	LIIKENNE	9
4.1.4	SISÄTILAT	18
4.1.5	TEKNISET RATKAISUT	18
4.1.6	TALOUDELLISUUS	18
4.1.7	VAIHEITTAISUUS	18
4.1.8	TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS	18
4.2	EHDOTUS NRO 2: "STEPPAILLEN"	19
4.2.1	YLEISTÄ	19
4.2.2	KAUPUNKIKUVA	19
4.2.3	LIIKENNE	19

4.2.4	SISÄTILAT	19
4.2.5	TEKNISET RATKAISUT	27
4.2.6	TALOUDELLISUUS	27
4.2.7	VAIHEISTUS	27
4.2.8	TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS	27
4.3	EHDOTUS NRO 3: "HILA"	27
4.3.1	YLEISTÄ	27
4.3.2	KAUPUNKIKUVA	27
4.3.3	LIIKENNE	34
4.3.4	SISÄTILAT	34
4.3.5	TEKNISET RATKAISUT	34
4.3.6	TALOUDELLISUUS	34
4.3.7	VAIHEITTAISUUS	34
4.3.8	TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS	34
4.4	EHDOTUS NRO 4: "TRIPODI"	35
4.4.1	YLEISTÄ	35
4.4.2	KAUPUNKIKUVA	35
4.4.3	LIIKENNE	35
4.4.4	SISÄTILAT	35
4.4.5	TEKNISET RATKAISUT	35
4.4.6	TALOUDELLISUUS	40
4.4.7	VAIHEITTAISUUS	40
4.4.8	TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS	40
5	KILPAILUN TULOS	40
5.1	KILPAILUN RATKAISU	40
5.2	ARVOSTELUPÖYTÄKIRJAN ALLEKIRJOITUS	41
5.3	NIMIKUORIEN AVAAMINEN	42
	VOITTANUT EHDOTUS	42
	MUIDEN EHDOTUSTEN TEKIJÄT	42

1 KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN

1.1 KILPAILUN JÄRJESTÄJÄT, LUONNE JA TARKOITUS

Technopolis Oyj järjesti yhteistyössä Oulun kaupungin kanssa arkkitehtuurikutsukilpailun toimisto- ja liikekiinteistöjen rakentamiseksi Ouluun, kortteliin III/18. Kilpailun tarkoituksena oli löytää, jatkosuunnittelun pohjaksi arkkitehtonisesti ja toiminnallisesti tarkoituksenmukainen ja kokonaistaloudellisesti edullinen ratkaisu, joka ottaisi joustavasti myös tulevaisuuden muutostarpeet huomioon.

1.2 OSALLISTUJAT

Kilpailuun kutsuttiin seuraavat toimistot:

- o Arkkitehtitoimisto Hannu Jaakkola Oy
- o Arkkitehtitoimisto Laatio Oy
- o Arkkitehtitoimisto Larkas & Laine Oy
- o Uki Arkkitehdit Oy

1.3 PALKINTOLAUTAKUNTA

Technopolis Oyj:n nimeämät jäsenet:

o toimitusjohtaja Pertti Huuskonen	palkintolautakunnan puheenjohtaja
o kiinteistöjohtaja Jouni Hannuksela	
o markkinointijohtaja Seppo Selmgren	

Oulun kaupungin nimeämät jäsenet:

o asemakaavapäällikkö Matti Karhula	kaavoitus
o kaavoitusarkkitehti Leena Kallioniemi	kaavoitus
o tarkastusarkkitehti Aila Asikainen	rakennusvalvonta
o kaupungininsinööri Matti Räinen	katu- ja viherpalvelut / hallinto

Kilpailijoiden nimeämä arkkitehtijäsen:

o Rainer Mahlamäki	arkkitehti SAFA

Palkintolautakunnan sihteerinä toimi Kari Sipilä, arkkitehti SAFA ja teknisenä avustajana kaavoitusarkkitehti Uki Lahtinen Oulun kaupungin asemakaavoituksesta.

Palkintolautakunta oli oikeutettu kuulemaan myös muita tarpeellisiksi katsomiaan asiantuntijoita. Ehdotusten laajuuslaskelmatarkistukset tilattiin DI Matti Antikaiselta / Rimako Oy.

1.4 KILPAILUN KÄYNNISTÄMINEN

Kilpailuohjelma oli järjestäjän, palkintolautakunnan ja Suomen arkkitehtiliiton (SAFA) kilpailusihteerin hyväksymä. Ohjelma-asiakirjat luovutettiin kilpailijoille kilpailun avaustilaisuudessa 7.10.2003.

1.5 SAAPUNEET KILPAILUEHDOTUKSET

Määräaikaan 22.12.2003 mennessä saapui neljä kilpailuehdotusta. Nimimerkeillä varustetut ehdotukset numeroitiin niiden avaamisjärjestyksessä seuraavasti:

- o ehdotus nro 1: ”Pikseli”
- o ehdotus nro 2: ”Steppaillen”
- o ehdotus nro 3: ”HiLa”
- o ehdotus nro 4: ”Tripodi”

Kaikki ehdotukset todettiin vaadittujen asiakirjojen mukaisiksi.

2 KILPAILUTEHTÄVÄ

2.1 KILPAILUTEHTÄVÄN TAUSTA

Oulun kaupunginhallituksen syksyllä 2002 tekemä päätös jatkaa keskustan kalliotilojen ja kallioiparkin suunnittelua on mahdollistanut pysäköintiin varattujen keskustan korttelialueiden uuden käytön.

Oulun kaupunginhallitus varasi päätöksellään 25.11.2002 korttelin III/18 Technopolis Oyj:lle ja ODL:lle hyvinvointi-, sisältö- ja mediateollisuuden yrityskeskittymän suunnittelemista varten. Yrityskeskittymän ja viereisessä korttelissa olevan Diakonissalaitoksen toimintojen tuli voida tukea toisiaan.

ODL:lle tuli varata kilpailukortteliin muista tiloista tarvittaessa erotettavissa oleva 1750 krs-m²:n kokoinen tila. Varattava alue tuli suunnitella kuten Technopolis Oyj:n tilat.

Korttelissa nykyään toimivat pysäköintipaikat sisältyvät tasopysäköintiratkaisuna myös tulevaan, rakennettuun kortteliin.

2.2 KILPAILUALUE

2.2.1 SIJAINTI

Rakennuspaikka on Oulun ydinkeskustan reuna-alueella oleva ns. Autonummen kortteli, Uusikadun, Isokadun, Sepänpäädun ja Nummikadun rajaamalla alueella (III kaupunginosa, kortteli 18).

2.2.2 KAAVATILANNE JA MAANOMISTUS

Rakennuspaikan omistaa Oulun kaupunki. Nykyinen kaava on vahvistettu 1969, jonka mukaan rakennuspaikalla on pysäköinnin korttelialue (A AM) ja puisto (P). Korttelissa on Oulun Pysäköinti Oy:n ylläpitämä pysäköintialue. Oulun kaupunki myy rakennuspaikan Technopolis Oyj:lle rakennusluvan saatua lainvoiman.

Korttelin asemakaavan muuttaminen on tullut vireille osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa (Oulun kaupunki, Tekninen keskus 16.6.2003), joka on ollut nähtävillä 1.-15.7.2003. Asiasta ei jätetty mielipiteitä.

2.2.3 KILPAILUALUEEN LÄHIYMPÄRISTÖ

Nummikadun varrella, kilpailualueen lounaispuolella olevassa asuinrakennusten (A) ja asuin- ja lii-kerakennusten (AL) korttelissa, on ryhmä vanhoja 1½-2 kerroksisia puutaloja ja kolmikerroksinen, betonirakenteinen kerrostalo. Puutalojen tilalle on kaavoitettu kolmikerroksisia asuintaloja.

Isokadun takana olevassa korttelissa on viisikerroksinen asuin- ja lii-kerakennus (AL) ja nelikerroksinen KELA:n virastorakennus (YH). Luoteisnurkassa on koko korttelin kokoinen Mannerheimipuisto (VP).

Sepänpäädun takana on ns. Diakonissalaitoksen kortteli, jossa on viisikerroksisia asuin- ja lii-kerakennuksia (AL) ja ODL:n yksityissairaalan 4-5 kerroksisia toimitilarakennuksia. Kortteliin on tekeillä muutos- ja lisärakentamissuunnitelma, jossa rakennusmassaa kasvatetaan.

Uusikadun takana olevassa korttelissa on kolmikerroksinen, punatiilinen lii-kerakennus. Koillisnurk-kaus rajautuu väljään Lahdenperänpuistoon.

Kilpailutehtävään kuuluu myös korttelia rajaavien katualueiden periaatteellinen suunnittelu, etenkin Autonummen ja ODL:n väliin jäävän Sepänpäädun ja Isokadun katuvarren ideointi.

2.2.4 MAAPERÄ

Kilpailualue on melko tasainen - maanpinnan korkeus vaihtelee tasovälillä +5,7...+6,6. Korttelissa on suuri, asfalttipintainen pysäköintikenttä, reuna-alueilla myös runsaasti puustoa. Maan pinnassa on n. yhden metrin paksuinen, pääosin routimaton täyttömaakerros (murske, sora, hiekka). Sen alapuo-lella oleva hiekkakerros on routivaa siltistä hiekkaa ja hienoa hiekkaa. Tiivis pohjamuodostuma al-kaa pääosin tasovälillä +1...+2,5. Korttelin eteläosassa, Nummikadun puolella, maapohja on tiivistä osittain tasosta +4 alkaen. Kallion pinta sijaitsee tutkimusalueella porakonekairaustulosten mukaan

tasovälillä -1...-2,3 eli 7 m... 9 m syvyydessä maanpinnasta.

Ks. kohta 3.3.8.2 ”Rakennettavuus ja perustamisolosuhteet” ja liitteenä oleva yleispiirteinen pohjatutkimus ja perustustapalausunto.

2.2.5 LIIKENNE JA YHDYSKUNTATEKNIikka

Sijaintinsa vuoksi alue on helposti saavutettavissa erinomaisesti julkisin liikennevälinein, autolla, kävellen tai pyöräillen. Uusikatu on keskustan vilkkaat pääkatu.

Oulun keskustan maankäytön ja liikenteen tavoitesuunnitelman (MALI) 2020 mukaan suunnittelu- aluetta sivuaa uusi, keskeinen Lyöttyn ja keskustan yhdistävä kevyen liikenteen kulkuyhteys, joka kulkee reittiä Nummikatu – Uusikatu – Sepänkatu – Mannerheiminpuisto.

Paikalla oleva julkinen pysäköintialue muutetaan rakentamisen yhteydessä maanalaiseksi, julkiseksi pysäköintialueeksi.

2.3 SUUNNITTELUOHJEET

2.3.1 KILPAILUN TAVOITTEET

Arkkitehtuurikilpailun tavoitteena oli löytää tontille arkkitehtonisesti, kaupunkikuvallisesti, taloudellisesti ja toiminnallisesti korkeatasoinen ja kehittämiskelpoinen ratkaisu.

Tilaratkaisujen tuli luoda mahdollisuudet käyttäjien luontevalle yhteistyölle ja uudentilaisille yhteistoimintamuodoille sekä toimintojen joustavalle kehittymiselle muuttuvissa olosuhteissa. Ratkaisuis- sa oli huomioitava kilpailukorttelin ja ODL:n toimintojen keskinäinen synergia. Hankkeen sisältöä kehitetään edelleen kilpailun tulosten pohjalta.

2.3.2 KAUPUNKIKUVALLISET JA ASEMAKAVALLISET LÄHTÖKOHDAT

Rakennusten tuli muodostaa sopusuhtainen kaupunkitila olemassa olevia, ympäröiviä rakennusryh- miä täydentäen.

Kortteliin tehdyn alustavan hankesuunnitelman perusteella kilpailualueelle sijoitettavan rakennuksen maanpäällinen ohjeellinen bruttoala oli 17 000 – 18 000 m². Korttelin käyttötarkoitukseksi tuli liike- ja toimistorakennusten korttelialue (K). Katualueisiin rajoittuvilla korttelin ulkoreunoilla suurin sal- littu kerrosluku oli viisi. Korttelin sisäosissa voi kerrosluku olla suurempikin.

Kilpailualueen raja- us esitettiin pohjakartassa. Asemakaavamuutos laaditaan kilpailun tulosten poh- jalta.

2.3.3 TILASUUNNITTELU

Rakennusmassa tuli olla rakennettavissa vaiheittain 3-4 osassa siten, että ensimmäinen vaihe olisi Sepänkadun ja/tai Uusikadun varrella. Hankkeen laajuudeksi oli määritetty noin 17 000 – 18 000 br- m² ilman pysäköintikellareita.

ODL:lle varattava 1750 krs-m²:n tilavarauksen tuli olla tarvittaessa erotettavissa toiminnallisesti muusta rakennusmassasta.

Kilpailijan tuli etsiä ratkaisua, joka mahdollistaisi sekä erillisten työhuoneiden että tiimi- ja avokont- toritilan käytön. Tilaratkaisuja suunniteltaessa tuli kiinnittää huomiota monikäyttöisyyteen sekä työ- ympäristöjen, yksittäisten työpisteiden ja talotekniikan nopeaan kehittymiseen. Kerroskorkeudeksi määriteltiin pohjakerroksessa noin 5 m, muualla noin 3,5 m. Kaikkien tilojen tuli olla kulunvalvottu- ja.

Ratkaisussa tuli pyrkiä mahdollisimman tehokkaaseen huoneistoala/bruttoala-suhteeseen, eli vuok- rattavan tilan osuuden maksimointiin. Oleellista oli löytää uudistiloille toimiva kokonaisidea ympä- ristön asettamissa puitteissa.

Rakennuksella tuli olla yksi selvästi hahmotettava pääsisäänkäynti, johon liittyivät sisään- tuloaula si- vutiloineen sekä opastus. Pääsisäänkäynti tuli sijoittaa ensimmäiseen rakennusvaiheeseen.

Toimistotilojen ryhmään sisältyivät talon käyttäjien toimisto- ja muut työtilat niihin välittömästi liit-

tyvine aputiloineen: neuvotteluhuoneet, lähivarastot, vierailijoiden palvelu, wc:t ja henkilökunnan taukotilat. Suihkuja ei tullut sijoittaa kerroksiin, vaan sosiaali-tiloihin. Tilat tuli voida järjestää helposti tilanteen mukaan joustaviin huoneryhmiin, yhden hengen (15 m²) yritystilasta isoon yritysyksikköön. Ainakin osan tiloista tuli pystyä toimimaan pelkästään yhden hengen yritystiloina. Varsinaisia työpisteitä tuli olla noin 600-700 henkilölle. Toimistohuoneiden välisten seinien tuli olla siirtoseinäelementtejä. Eri käyttäjien tilaryhmät tuli voida tarvittaessa erottaa omiksi, selvästi identifioituviksi yksiköiksi. Työtilojen tuli saada riittävästi luonnonvaloa.

Liiketilat tuli sijoittaa lähinnä maantasokerrokseen, ratkaisun mukaan kaupallisesti mahdollisimman edullisille paikoille. Kulku liiketiloihin tapahtuisi mieluiten suoraan ulkoa. Liiketilat tuli käsitellä muuten kuten toimistotilat ja ne oli oltava muutettavissa toimistoiksi (ja päinvastoin).

Kilpailuehdotuksessa tuli osoittaa tekniset tilavaraukset. Mahdolliset ratkaisujen vaatimat tarkistukset tehtäisiin myöhemmin luonnosvaiheessa.

2.3.4 TEKNISET SUUNNITTELUOHJEET

Rakennusmateriaalien valinnassa ja rakenneratkaisuissa sekä ulkoalueiden suunnittelussa tuli ottaa huomioon kiinteistön kunnossapitokustannukset (elinkaaritarkastelu). Suunnitelmissa tuli myös pyrkiä energian käytön optimointiin (jäähdytys, tilojen ryhmittely).

Technopolis Oyj oli teettänyt alueesta yleispiirteisen pohjatutkimuksen ja perustustapalausunnon (Jaakko Pöyry Infra / PSV Maa ja Vesi).

Kilpailualueetta rajaavat kadut ja julkisen liikenteen järjestelyt säilyvät pääosin ennallaan. Kadunvarsisipaikoitus sallitaan Isokadun ja Sepänekadun molemmilla puolilla. Sepänekatu muutetaan ”hidaskaduksi”.

Sekä Autonummen että ODL:n kortteleiden pysäköinti tuli järjestää maanalaisena tasopysäköintinä hankesuunnitelman mukaisesti. Ajo kellareihin oli yhteisestä luiskasta Nummikadulta. ODL:n huollon sijoituessa kellariin, oli ajoluiskan ja yhdystunnelin mitoituksen oltava jakelukuorma-autolle sopiva (auton pituus 12 m, korkeus 4,2 m). Ajo ODL:n tiloihin tuli olla valvottua ja rajoitettua. Autonummen huoltoliikenne tuli järjestää pääosin maantasosta. Huollon lisäksi korttelin sisällä voitiin sallia esim. saattoliikennettä Nummikadulta ja/tai Sepänekadulta.

Autonummen pysäköinti tuli sijoittaa kahteen, lähes koko korttelin kokoiseen kellaritasoon. Osa autopaikoista voitiin sijoittaa Sepänekadun katualueen alle. Pysäköintitasoilta oli oltava hyvät jalankulkuyhteydet vähintään Sepänekadulle ja Nummikadulle. Lisäksi molemmilta tasoilta tuli osoittaa jalankulkureitit Sepänekadun ali ODL:n tiloihin. Autopaikat eivät ole merkittäviä, vaan julkisia autopaikkoja. Pysäköintipaikkoja tuli varata kortteliin, ratkaisusta riippuen, 480-520.

Polkupyörien pysäköinnille tuli osoittaa tilavaraus.

2.3.5 TAVOITTEELLINEN TILAOHJELMA

Tilaohjelmassa ohjelma-alan mitoituksena käytettiin noin 25 br-m²/työntekijä (autohalleja ei laskettu mukaan). Tilasuunnittelussa tuli kerroskohtaisesti osoittaa riittävä määrä varsinaista työskentelyä tukevia asiakas-, kokous- ja henkilökunta- sekä huoltotiloja.

Technopolis Oyj	Vastaanottoaula	200	Sisältää kahvion aputiloineen (wc:t)
	Aulan kahvion keittiö	30	Kahvion ylläpito yrittäjällä
	Infopiste	20	Vastaanottoaulassa.
	Infopisteen taustatila	40	
	Neuvotteluhuone	20-25	Vuokraus infopisteen kautta
	Neuvotteluhuone	50-60	Vuokraus infopisteen kautta
	Neuvotteluhuone	80-100	Vuokraus infopisteen kautta. Jaettavissa kahtia
	Sauna	10	Saunaosasto / 12 henkilöä
	Pesuhuone	12	Saunaosasto / 4 suihkua
	Pukuhuone	20-25	Saunaosasto
	Takkahuone	30	Saunaosasto / sis. pienen keittiön
	Neuvotteluhuone	40	Saunaosasto / yhdistettävissä takkahuoneeseen
	Wc-tilat	2x2+2	Saunaosasto / wc-tilat
	Varasto	4	Saunaosasto / liinavaatevarasto
	Siivous	4	Saunaosasto / siivoushuone
	Terassi		Saunaosasto

tekniset tilat	Ilmastointikonehuoneet		Vapaa korkeus n. 4500. Sisältää erillisen tilan kompresso-reille
	Lämmönjakuhuone	15	
	Muuntamo	20	Jos sijaitsee 1. kerroksessa, varataan tila lattiakanaalille h = 1 m. Huoltoyhteys kuorma-autolla.
	Kiinteistövalvomo	15	
	Turvalaitetila	10	
	Sähköpääkeskus	15	
	Puhelinvaihdde	15	
	Teleoperaattorilaitetila	30	
	Telekaapeleiden pääristiinkyt-kentätila	5	
	Jätekontit, jätesäiliöt	45	Lisäksi lastaustilaa >25 m ² , vapaa korkeus ≥4200
	Huoltovarasto	20	
	Siivouskeskus	20	
	Sosiaalitilat	40 + 40	Kellarikerrokset
	Serveri- ja ristiinkytkentätila	à 5-8	Kerroksittain riittävä määrä
	Sähköryhmäkeskus	à 1-2	Kerroksittain riittävä määrä

toimisto- ja liiketilat	Toimistotilat	ratkaisun mukaan	
	Wc-tilat	à 3	Toimistotiloissa 1+1 / 100 huoneisto-m ²
	Inva-wc-tilat	à 6	1 kpl / kerros
	Liiketilat	ratkaisun mukaan	

2.4

KILPAILUEHDOTUSTEN ARVOSTELUPERUSTEET

Kilpailun arvostelussa kiinnitettiin huomiota siihen, että oliko ehdotus kaupunkikuvallisesti ja arkkitehtonisesti korkeatasoinen, kilpailuohjelman tavoitteiden mukainen, edullinen ja että loiko se hyvät edellytykset hankkeen sisällön edelleen kehittämiseksi.

Kilpailuehdotuksen kokonaisuus ja ratkaisun toimivuus olivat yksityiskohtien virheettömyyttä tärkeämpiä tekijöitä.

3

YLEISARVOSTELU

3.1

YLEISTÄ

Palkintolautakunta piti kilpailun antia hyvänä. Vaikka kilpailu ei tuottanut valmista, sellaisenaan toteutuskelpoista ehdotusta, täytti kilpailu sille asetetut odotukset: Arvioitavina olleet neljä ehdotusta poikkesivat toisistaan perusratkaisujensa osalta ja näin kilpailu valotti monipuolisesti tehtävän risti-riitaisia ja vaikeita haasteita. Järjestäjällä on myöhempää hyötyä hankkeen edelleen kehittämisessä myös muista kuin jatkotyön pohjaksi valitusta ehdotuksesta.

Kilpailuehdotukset oli laadittu huolella ja vaikka arvostelussa on joidenkin ehdotusten kohdalla viitattu luonnosmaisuuksiin, on sillä tarkoitettu lähinnä esitysteknillisiä kysymyksiä. Pääasiallisesti ja kaupunkikuvallisesti ansiokkaan suunnitelman kehittelyyn, oli kaikissa ehdotuksissa paneuduttu kiitettävällä tavalla.

Perusratkaisuiltaan ehdotukset jakaantuivat kahteen ryhmään, niihin, joissa pohjakaavio oli muodostettu toistuvan yksikön periaatteelle ja niihin, joissa pohjaratkaisu oli vapaampi. Ensin mainittua ryhmää edustivat ehdotukset ”Steppaillen” ja ”Tripodi”, jälkimmäistä ”Pikseli” ja ”Hila”. Palkintolautakunta piti molempia lähestymistapoja hyväksyttävänä sekä kaupunkikuvallisten että toiminnallisten ominaisuuksien valossa. Se, mitä ansioita tai puutteita kunkin ehdotuksen kohdalla kirjattiin, ei riippunut niinkään ratkaisutyypistä vaan siitä, miten ratkaisutapaa oli kyetty kehittälemään suhteessa kilpailulle asetettuihin tavoitteisiin.

Kilpailijat olivat noudattaneet varsin huolellisesti annettuja suunnitteluohjeita ja niistä poikkeaminen oli vähäistä.

Koska kilpailu oli sekä asemakaavatasoinen että rakennussuunnittelutasoin kilpailu ja koska sen tavoitteena oli löytää toteuttamiskelpoinen ehdotus jatkosuunnittelun pohjaksi, palkintolautakunta arvioi ehdotuksia toteutettavuuden ja kehityskelpoisuuden näkökulmasta.

3.2

KAUPUNKIKUVA

Ehdotuksissa oli selkeitä eroja kaupunkikuvallisten lähestymistapojen suhteen, näkyvimpänä rakennuksen korkeus. Vaikka ehdotuksissa oli yleensä kuusi kerrosta ilmanvaihtokonehuoneet mukaan luettuina sekä yhteneväiset kerroskorkeudet, syntyi ehdotusten kesken korkeuksien suhteen käytännössä kahden kerroksen erot kun räystäskorot mitataan katulinjasta tai jalankulkijan perspektiivistä (vrt. ehdotukset ”Steppaillen” ja ”Hila”). Myös julkisivujen jakojen osalta ehdotukset vaihtelivat visuaalisesti kerroksiin jäsenyksiin ratkaisuihin ja niihin, joissa kerrosten luettavuutta oli tietoisin materiaali- ja ikkunajakokeinoin hämärretty. Materiaalivalinnat vaihtelivat valkobetoniasta värillisiin tiililäisyyksiin. Lasia oli käytetty kaikissa ehdotuksissa melko runsaasti. Palkintolautakunta piti tärkeänä, että ratkaisussa esitetyt korkeudet, materiaalivalinnat ja julkisivujaot eivät nosta rakennusta irti muusta kaupunkirakenteesta ja että tuleva uudisrakennus täydentää kaupungin ruutukaavarakennetta. Tässä suhteessa ehdotukset ”Hila” ja ”Tripodi” olivat ongelmallisia, koska niissä kokonaiskorkeus ylitti selvästi myös katulinjassa naapurirakennusten korkeudet. Molemmissa ehdotuksissa julkisivujen jakoperiaatteet korostivat korkeussuhteita. Räystäslinjoiltaan maltillisin ratkaisu oli ehdotuksessa ”Steppaillen”.

Tapa, millä katulinjaan ja katutilaan oli suhtauduttu, vaihteli melko suuresti ehdotusten kesken. Korttelirakenteen kannalta oli selkeä ratkaisu ehdotuksessa ”Pikseli”: tekijä oli linjannut rakennuksen seinän ehjänä kadun rajaan. Ehdotuksessa ”Hila” katulinja oli avoin, toisin sanoen, rakennuksen ja kadun välissä oli vihervyöhykkeitä. Ehdotuksissa ”Steppaillen” ja ”Tripodi” katulinjaa noudattavien siipien välissä oli vihervyöhykkeitä. Ehdotus ”Pikseli” todettiin muita ansiokkaammaksi korttelirakenteen muodostamisen osalta: ehdotus noudatteli selkeästi perinteistä kantakaupungin korttelipe-

rinnettä. Palkintolautakunnassa käytiin perusteellinen keskustelu siitä, voidaanko kilpailualueella kaupunkikuvallisista syistä hyväksyä ratkaisut, joissa yksikköajattelun myötä on kehitetty ”avoin kortteliperiaate” (ehdotus ”Steppaillen”). Todettiin, että kilpailualue sijoittuu kaupunkirakenteelliseen murroskohtaan, missä suljetumpi korttelirakenne muuntuu avoimemmaksi ja näin ollen tätä ajattelua edustavat ratkaisut ovat myös mahdollisia.

3.3 LIIKENNE

Kilpailijat olivat noudattaneet kilpailussa annettuja liikennettä koskevia ohjeita. Ohjeista poikkeavia, innovatiivisia ratkaisuja ei oltu esitetty. Mielenkiintoinen ratkaisumalli oli ehdotuksessa ”Steppaillen”, jossa pysäköintitasot oli muista ehdotuksista poiketen viety jalkakäytävien alle. Yhdessä ehdotuksessa liikenne oli ohjattu kellaripysäköintiin Isokadun kautta. Järjestely on katuliikenteen kannalta ongelmallinen. Pysäköintitasojen rakenteellinen kannatus oli tutkittu osittain keskeneräisesti. Ehdotuksessa ”Pikseli” ole esitetty luotettava rakennusteknillinen ratkaisu, joka sopii yhteen pysäköintiruutujaon kanssa. Muissa ehdotuksissa asia oli huonosti tutkittu.

Pysäköintitasoilta katutasolle johtaviin yhteyksiin ei oltu kiinnitetty riittävästi huomiota. Varsinkin hissiyhteydet oli tutkittu puutteellisesti - kyseessä on myös yleinen pysäköintitila.

Katutilan ja rakennuksen toiminnallinen liittyminen on jäänyt on jäänyt vähälle tarkastelulle.

Ympäröivien katujen liikenneolosuhteisiin oli suhtauduttu yleensä suurpiirteisesti, mm. Sepänkatu on yksisuuntainen mikä luo rajoituksia mm. lähipysäköintiin. Korttelin kulmat peittävät joissakin ehdotuksissa näkemäalueita.

Huoltoliikenteen järjestely osoittautui ongelmalliseksi. Se oli monessa ehdotuksessa näkyvällä paikalla lähellä sisäänkäyntejä tai sisäänvedettynä alimitoitettuna, pitkän huoltopihan päässä. Ehdotuksessa ”Steppaillen” huolto oli osoitettu hoidettavaksi kellarin kautta. Ratkaisu poistaa monia huolto-liikenteeseen liittyviä ongelmia, mutta on käytännössä vaikea järjestää mm. luiskien kaltevuusvaatimusten johdosta.

Rakennukselle on varattava riittävät polkupyörien säilytystilat. Tässä suhteessa ehdotuksissa oli puutteita.

Pääsisäänkäynnit oli ehdotuksissa esitetty yhtä lukuun ottamatta sekä Nummikadun että Sepänkadun puolelle.

3.4 SISÄTILAT

Perusratkaisuista johdetut tilajärjestelyt vaihtelivat systemaattisesta (esim. ”Tripodi”) vapaampaan, typologialtaan vähemmän käytettyyn ratkaisumalliin. Hyvä esimerkki tästä on ehdotus ”Hila”, jonka tekijä oli kehittänyt kiinnostavan, nimimerkkiin viittaavan, monin eri tavoin jaettavissa olevan kudelmamaisen ratkaisun.

Tärkeänä pidettiin, että valittu ratkaisumalli ei rajoita kerrosten jakamista erilaisiin yksiköihin, ts. vaadittiin suurta muuntojoustavuutta. Hyvä esimerkki on ehdotus ”Steppaillen”, jonka systemaattinen ja runkomitoitukseltaan optimaalinen pohjakaavio on jaettavissa erilaisiin yksiköihin, myös riittävän laajasti ns. huonekonttoriperiaatteella.

Aulatilojen ratkaisuissa kiinnitettiin huomiota niiden saavutettavuuteen ja valvottavuuteen sekä tilankäytön tehokkuuteen. Ehdotus ”Pikseli” erottui tässä suhteessa edukseen muista ehdotuksista.

3.5 TEKNISET RATKAISUT

Palkintolautakunta tarkasteli silmämääräisesti ilmanvaihtokonehuoneiden mitoitusta ja pystyjakelulle esitettyjä tilavarauksia sekä rakennejärjestelmiä. Tilavaraukset ja mitoitusperiaatteet suunnitteluvaihe huomioden oli tehty riittävällä tarkkuudella. Runkoratkaisu oli esitetty toteutettaviksi yleisesti käytettävissä olevilla tekniikoilla. Elinkaarikysymyksistä, huollettavuudesta tai pitkäaikaiskestävydestä ei tehty erillistä arviota, koska siihen suunnitteluvaihe ei anna riittäviä lähtötietoja.

Teknisessä tarkastelussa palkintolautakunta ei nähnyt kilpailun tulokseen vaikuttavia olennaisia eroja ehdotusten kesken.

3.6 TALOUDELLISUUS

Ehdotuksista laskettiin keskeiset tunnusluvut 1. hyöty- ja bruttoalat sekä tilavuustiedot (liite).

Laajuustiedoilla ei ollut suoranaisesti vaikutusta kilpailun tulokseen mutta välillisesti laajuustiedot heijastelivat muita kokonaisarvioinnissa keskeisiksi nousseita kysymyksiä. Esimerkiksi ehdotus ”Hila” oli tunnuslukujen valossa tilavuudeltaan laajin mikä näkyi kaupunkikuvaan liittyvinä ongelmina. Vastaavasti ehdotus ”Steppaillen” oli tilavuudeltaan pienin mikä merkitsee myös visuaalisesti pienempää rakennusta.

3.7 VAIHEITTAISUUS

Kohde tullaan toteuttamaan vaiheittain. Tämän johdosta tapa, miten vaiheistus toteutetaan, nousi keskeiseksi arviointikriteeriksi: vaiheistuksen tulee huomioida myös kaupunkikuva. Ehdotuksissa oli vaiheittaisuus esitetty osin epäselvästi, osin ehdotuksen mahdollisuudet huomioiden epäedullisesti. Ehdotus ”Pikseli” on varsinkin toisen laajennusvaiheen jälkeen myös kaupunkikuvallisesti hyvin ratkaistu. Ehdotus ”Steppaillen” on jaettavissa vaiheisiin monin eri tavoin.

3.8 TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS

Palkintolautakunta arvioi kunkin ehdotuksen kohdalla sen toteutettavuuden ja kehityskelpoisuuden siinä valossa, onko myöhempi kehittämistyö mahdollista ilman että ehdotuksen periaatteellisia linjoja muutetaan. Tässä tarkastelussa ehdotukset ”Pikseli” ja ”Steppaillen” nousivat kahden muun työn edelle. Molempien katsottiin tarjoavan kehityspotentiaalia ilman, että ratkaisun peruslinjoja ja ehdotuksen arkkitehtuuria tai ideaa tarvitsisi olennaisesti muuttaa.

4 EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

4.1 EHDOTUS NRO 1: ”PIKSELI”

4.1.1 YLEISTÄ

Ehdotus on arkkitehtoniselta ilmeeltään ja kaupunkikuvalliselta otteeltaan asiallinen. Pohjaratkaisulla ei ole selkeää typologista mallia mikä on ehdotukselle eduksi: tekijä on kehittänyt vapaasti sommitellusta pohjakaaviosta vaihtelevan kokonaisuuden; työympäristö, näkymät sisältä ulos ja sisätilojen kesken ovat kiinnostavia. Korttelirakenne jatkaa keskikaupungin umpikortteliperinnettä.

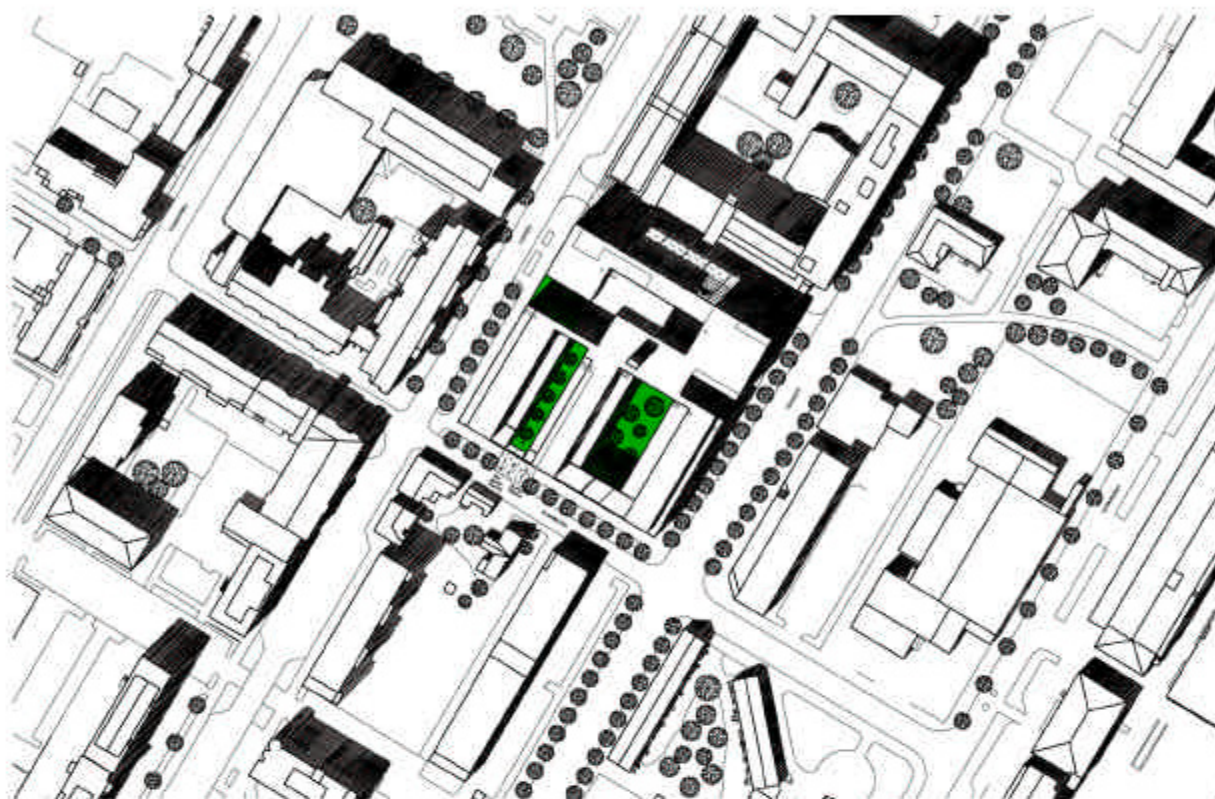
4.1.2 KAUPUNKIKUVA

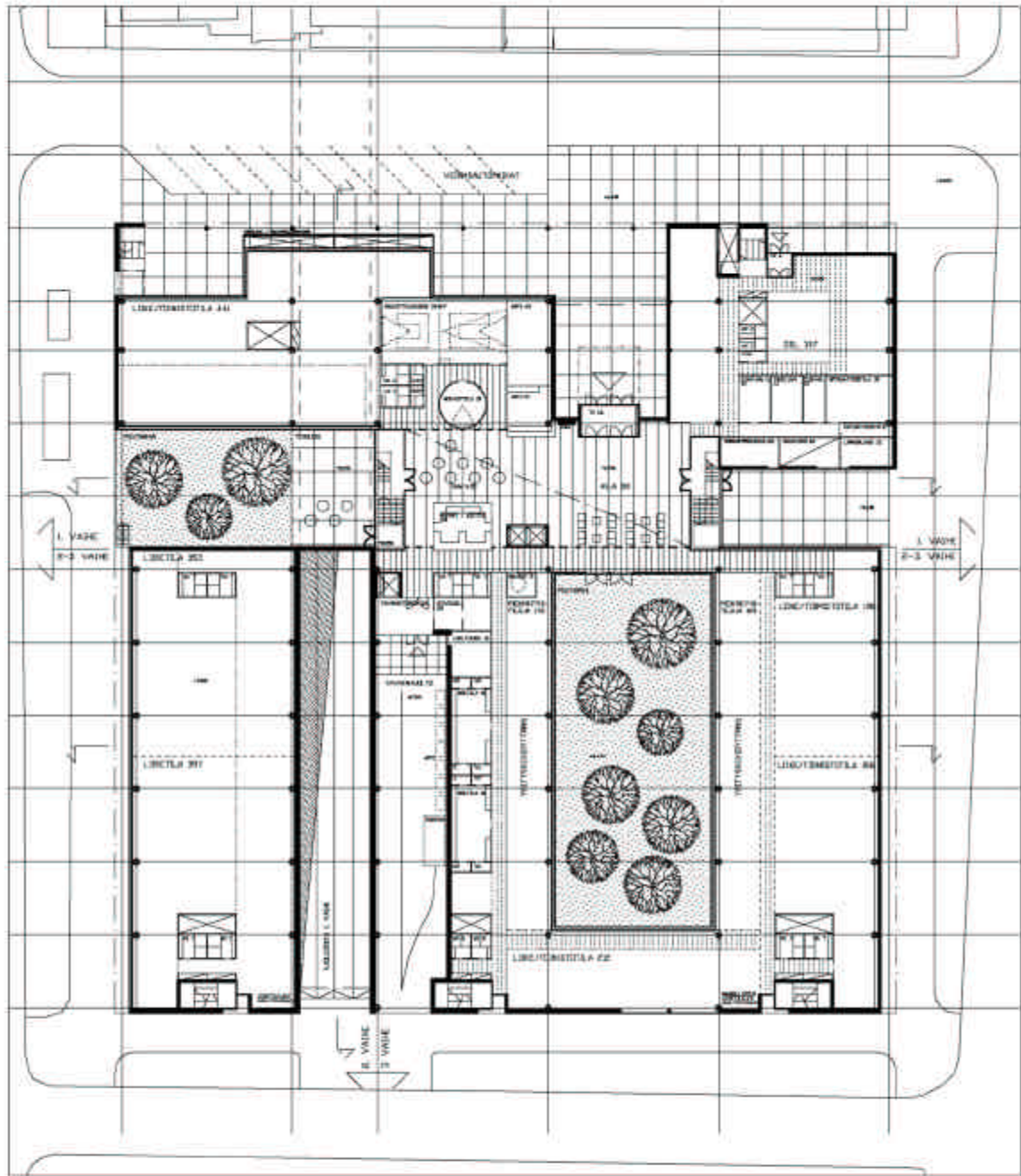
Ehdotus on kaupunkikuvassa hillitty ja sen korkeus on ympäristön rakennuksiin nähden melko sopuhtainen. Valittu päämateriaali, punaiseksi poltettu suurikokoinen tiililaatta, ei ole perusteltu valinta. Lähiympäristö koostuu lähinnä vaaleista rakennuksista, myös punatiilisten rakennusten osalta joissa punatiilen valööriaste on esitettyä laattaa huomattavasti vaaleampi. Materiaalivalinta luo rakennukselle hieman raskassuhteiset mittasuhteet ja turhan suljettua ilmettä jota korostaa perspektiivikuvien samea esitystapa. Rakennuksen ilme vivahtaa suljetulta ja aavistuksen virastomaiselta. Pääsisäänkäynnin katosaihe korkeine pilareineen on mittakaavallisesti liioiteltu, joskin ymmärrettävä aihe keventämään muutoin suljettua rakennusta. Eteläsvun palkki on aiheena turha. Julkisivun jakoperiaate on jossain määrin keinotekoinen päällekkäin samalla tavalla toistuville kerroksille.

Uusikadun kulman kaupunkikuvallinen ilme voisi olla voimakkaampi. Isokadun ja Sepänsäädun kulman liiketila ei perspektiivikuvien mukaan avaudu riittävästi katutilaan.

4.1.3 LIIKENNE

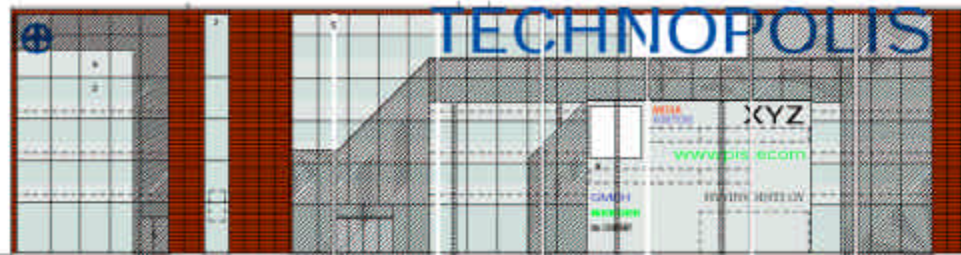
Pääsisäänkäynnin saavutettavuus on hyvä ja sisäänkäynti on sopivasti suojattu. Vierasantopaikat on sijoitettu kevyttä liikennettä haittaavalla tavalla. Korkean katoksen alle on mahdollista osoittaa sijoitus polkupyörille. Tavarahuoltoalue on ahdas. Pysäköintiluiska liittymäkohtineen on suunniteltu annetun lähtökohtatiedon mukaiseen paikkaan. Pysäköintitasot on mitoitettu ja suunniteltu asiallisesti ja tehokkaasti. Luiskan välitaso jolta liitytään 1. pysäköintikannelle, on ahdas. Tontin kulmiin ulottuva seinälinja on risteyskseen näkemäalueella.

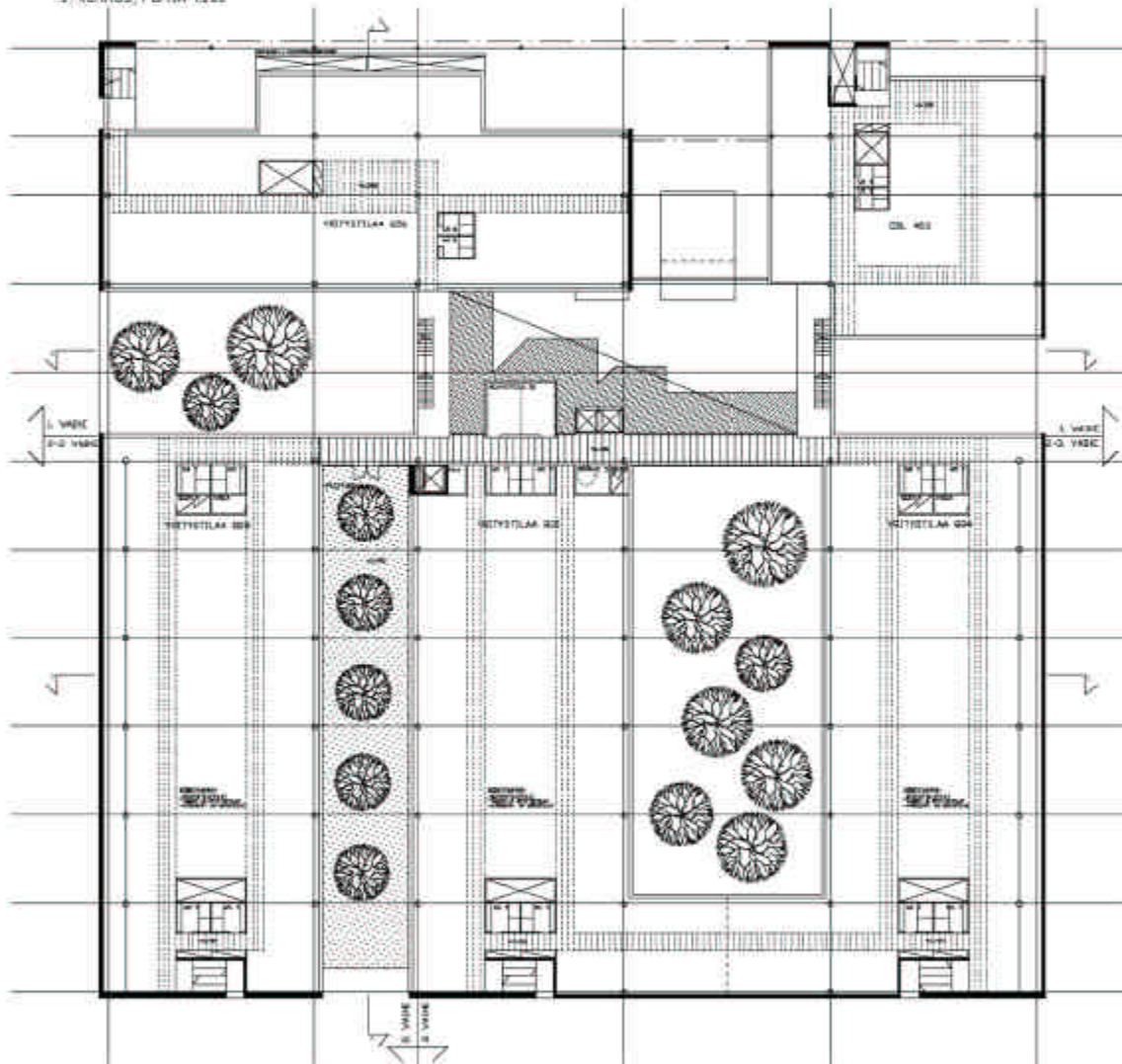

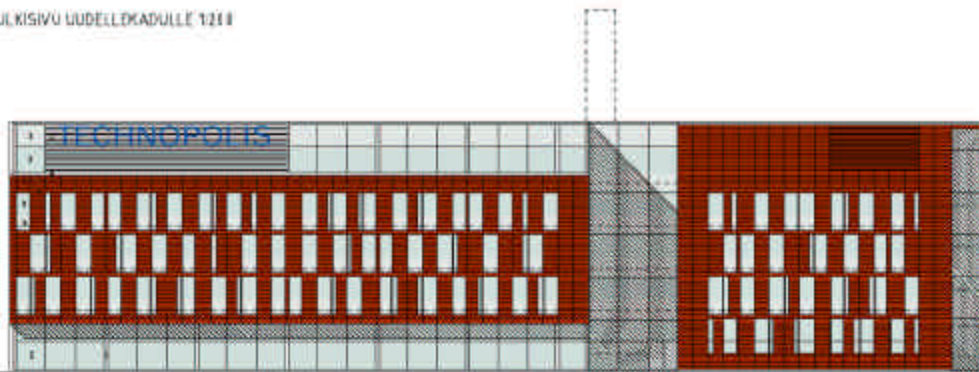
3 JULKISIVU SEPÄNKADULLE 1500

ARVIOINTIKÄYTTÖ:
1. JULKISIVU
2. KÄY-
3. KÄYTTÖKÄYTTÖKÄYTTÖ
4. JULKISIVU
5. JULKISIVU
6. JULKISIVU
7. JULKISIVU

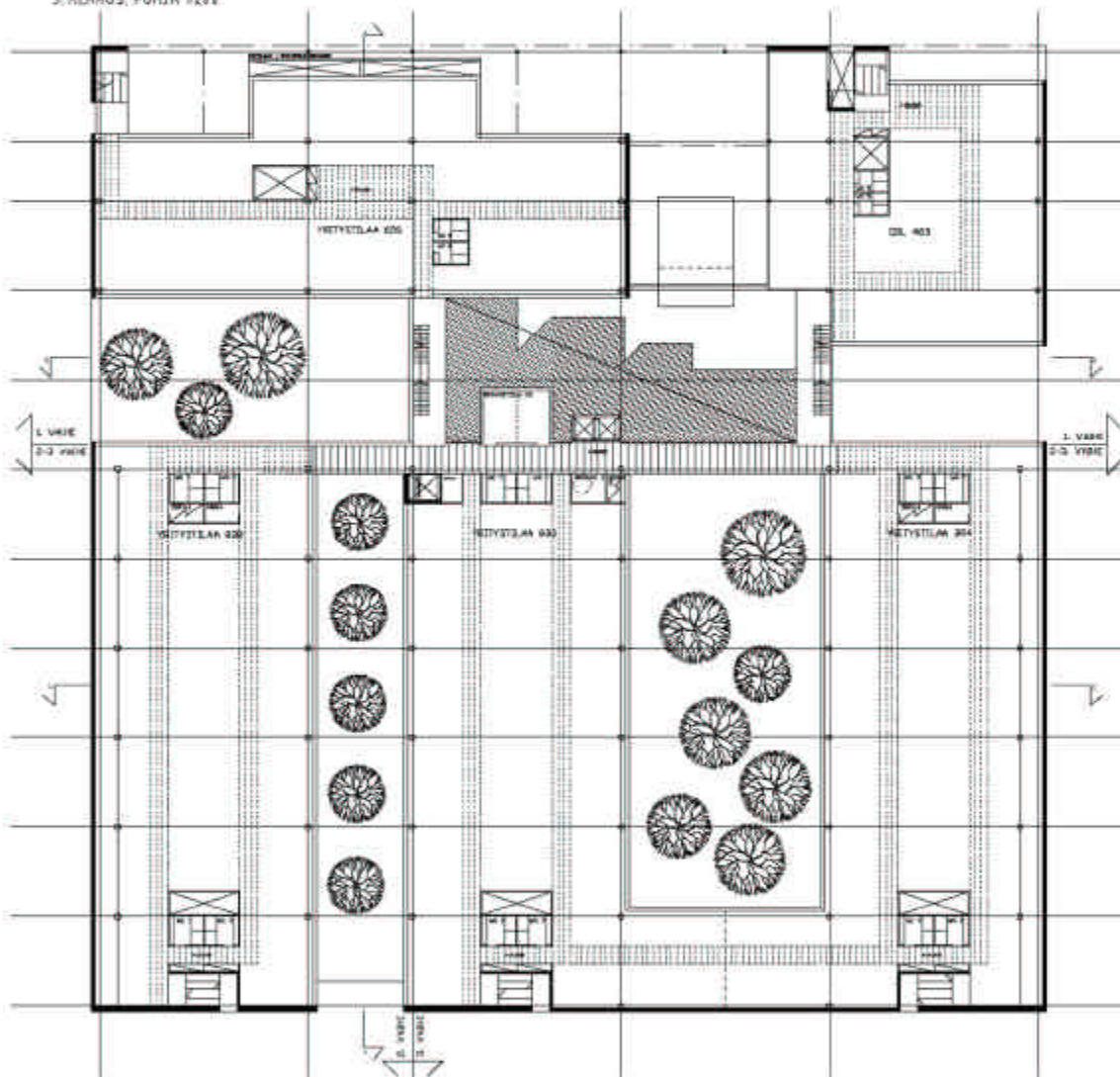

2. KERROS, PÖHJÄ 1200

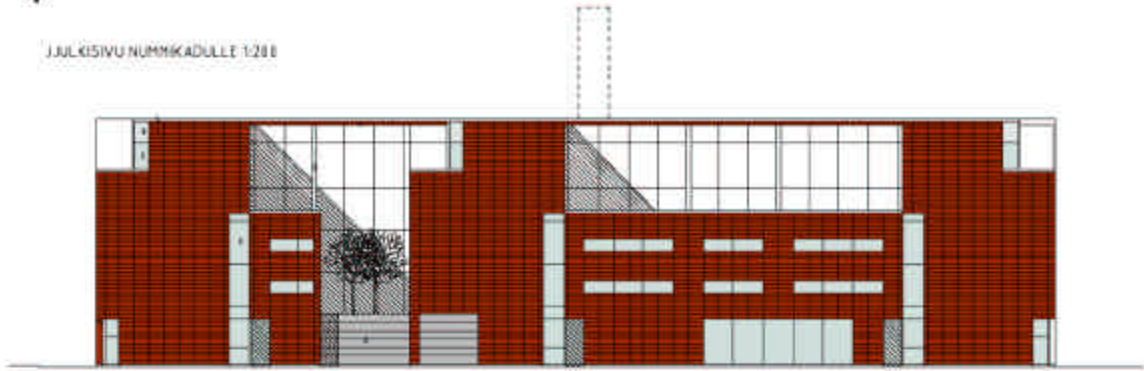

3. KERROS, POHJA 1:200

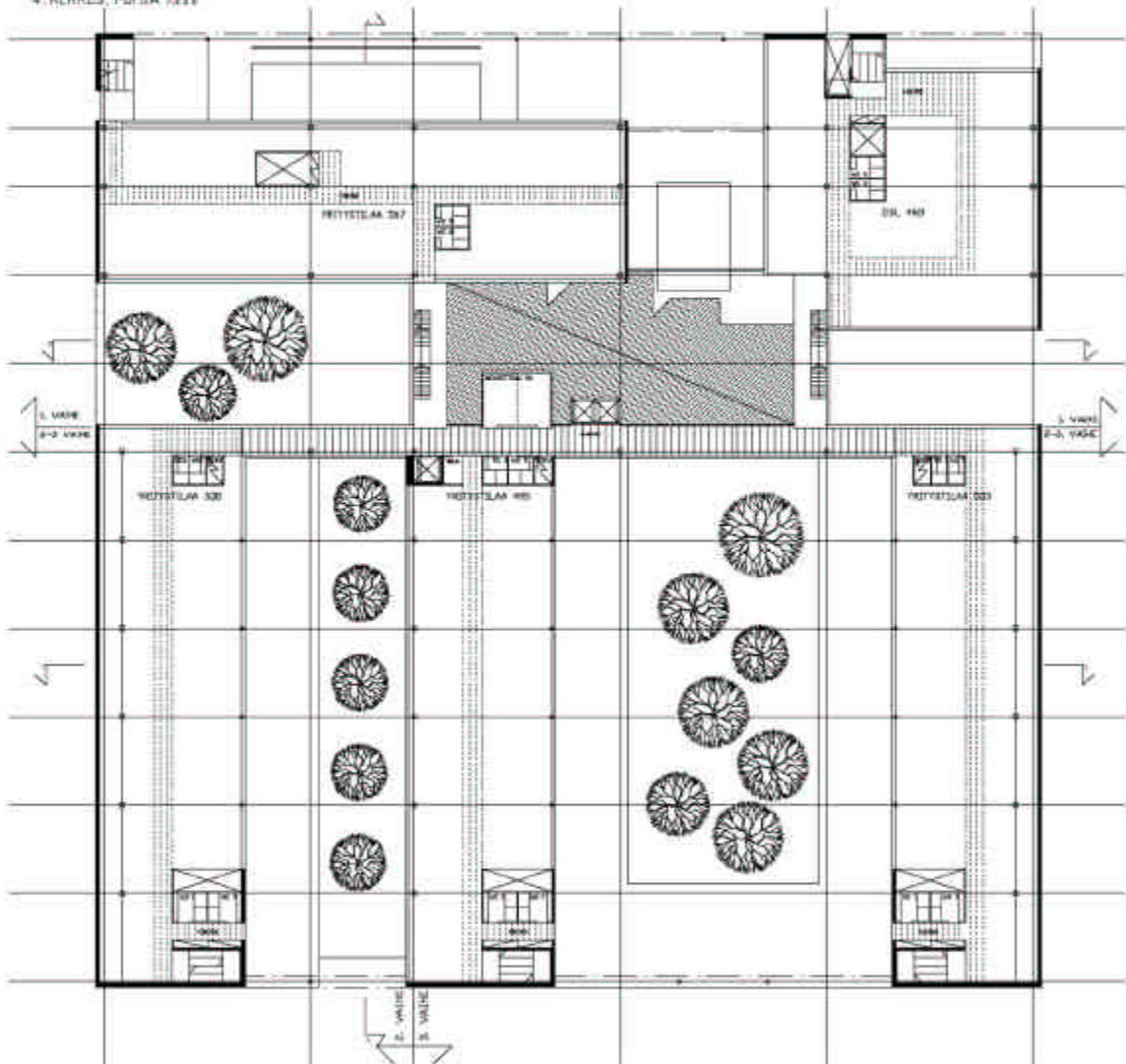

4

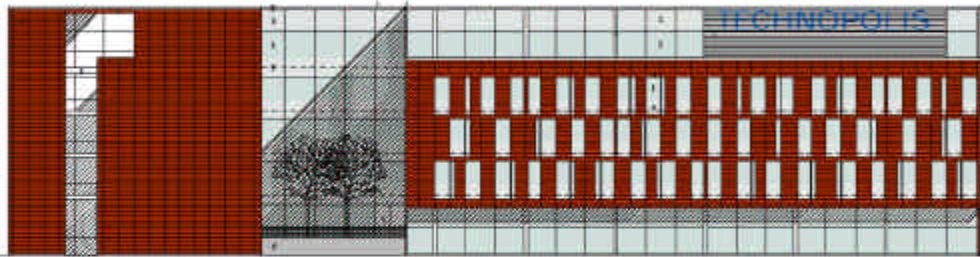
JULKISIVU NUMMIKADULT 1:200

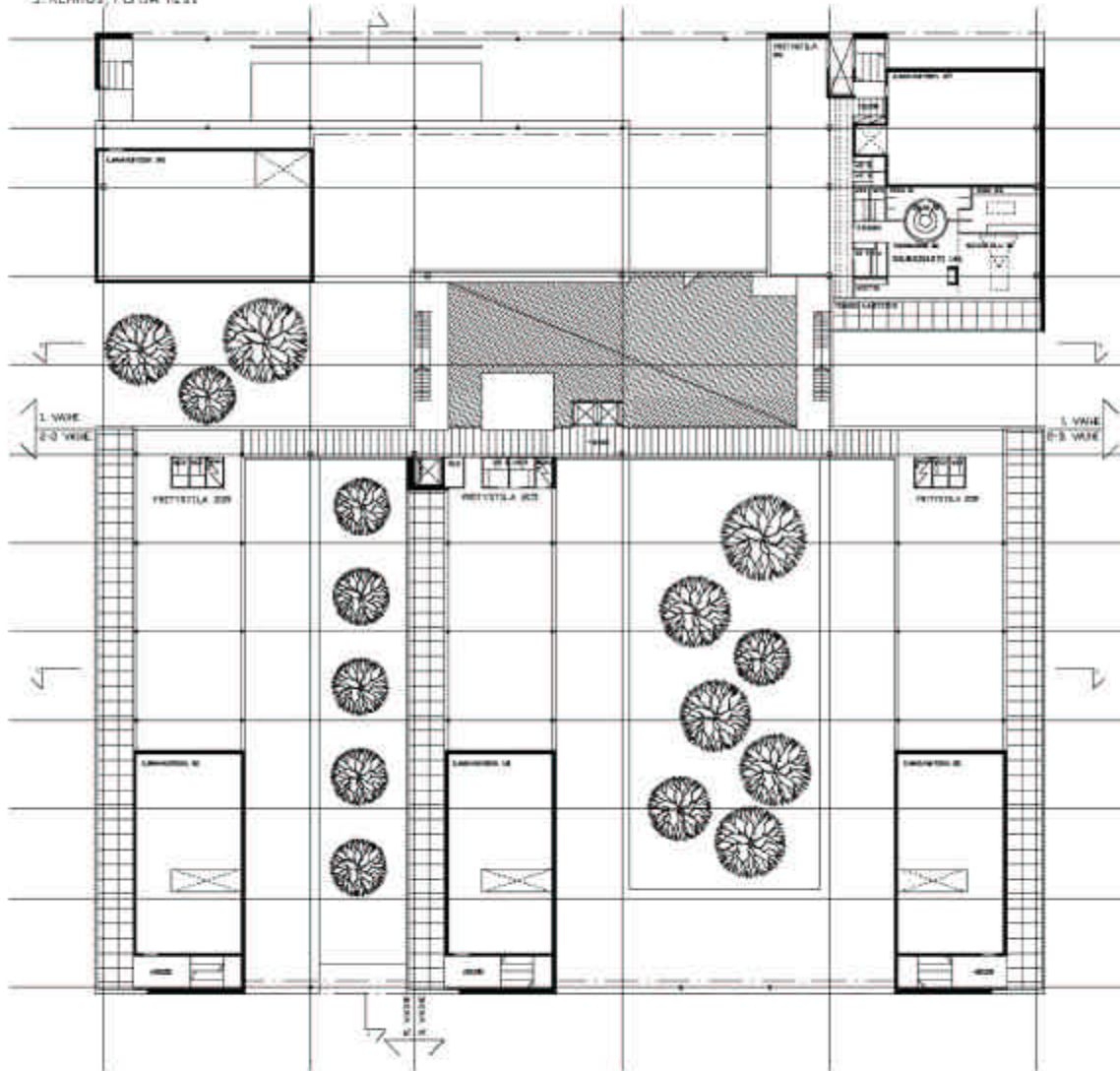
4. KERROS, POHJA 1:200

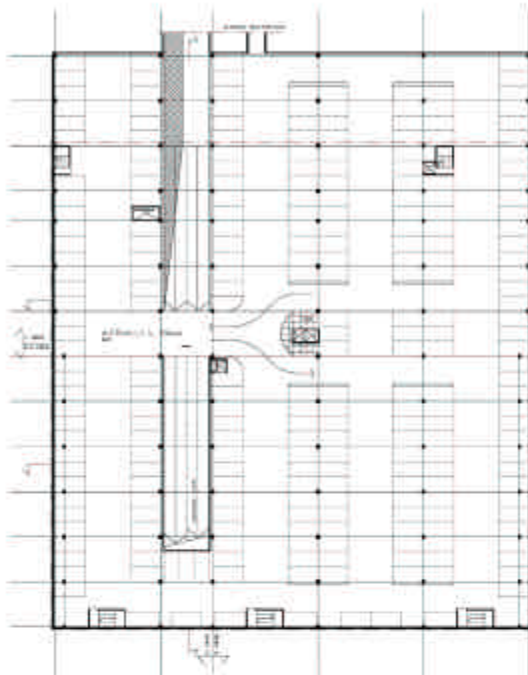
JULKISIVU ISOKADULLE 1:211

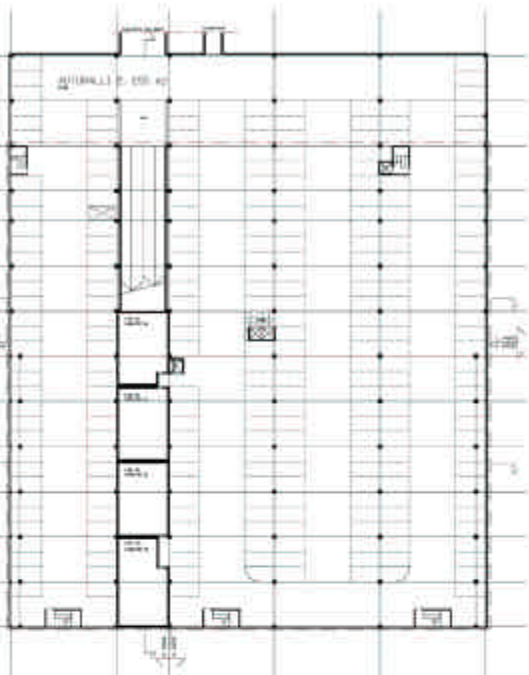
5. KERROS, POHJA 1:211

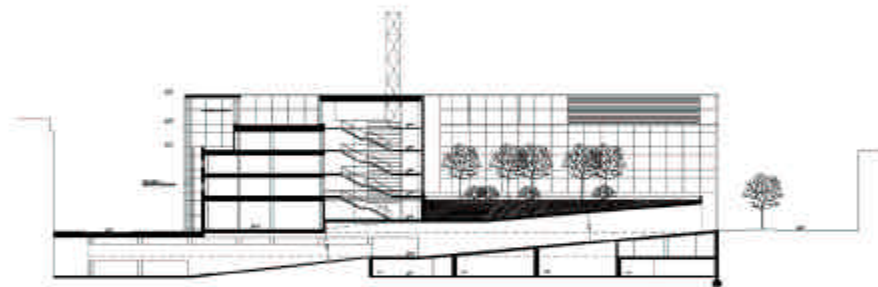
TRUSS 010

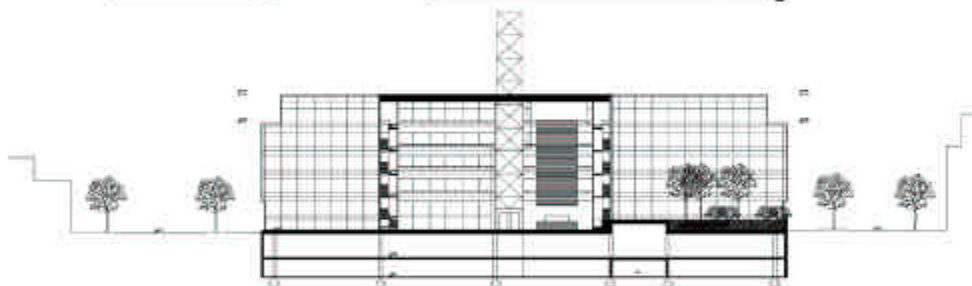
TRUSS 011

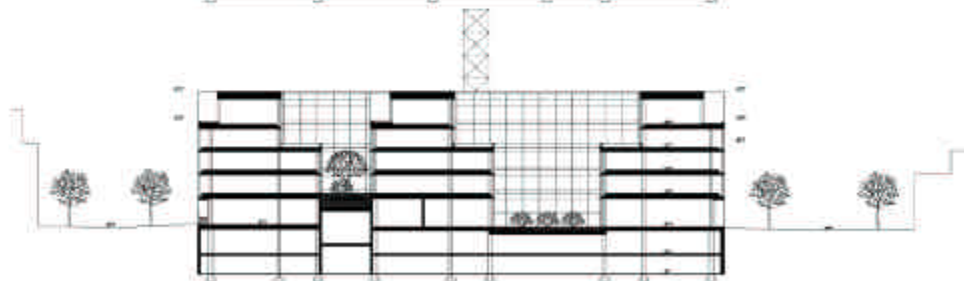
CROSS SECTION 010

CROSS SECTION 011

CROSS SECTION 012

4.1.4 SISÄTILAT

Aularatkaisu on tiivis ja valvonnan kannalta helppo hallita. Maantason liiketilat ovat luontevasti saavutettavissa, joskin julkisivun sulkeutunut käsittelytapa laimentaa niiden esillä oloa. Sisään tulle avautuu mainio näkymä siipien väliseen puutarhaan. Päähissit on sijoitettu optimaalisesti, lähes keskelle rakennusta. Sisätilojen yleinen orientoitavuus ja tilojen hahmotettavuus pääaulan rampeilta on hyvä ja niiltä avautuu mainiosti näkymiä ulos. Aulatilassa on valoa ja ilmaa.

Ehdotuksen ansio on, että perusratkaisu on kehitelty viidestä mitoitukseltaan hieman erilaisesta yksiköstä. Tämän pohjalta on mahdollista luoda vaihtelevaa ja moni-ilmeisesti valaistua työympäristöä sekä ennen kaikkea, saada aikaan monin eri tavoin jaettavissa olevia tilayksiköitä. Lisäksi, aulan toisistaan eristämät yksiköt tarjoavat luontevan lähtökohdan teknologiakeskuksen tilasuunnittelulle, erityisesti tietoturvaan ja työympäristön rauhallisuuteen liittyvissä vaatimuksissa. Jos ehdotuksen perusratkaisun ideassa on sen vahvuus, on idean toteutuksessa puutteita: aulatilaa on sijoitettu epätarvittavasti asennusmukaiseen asentoon ja kohtaan pohjaratkaisuun nähden mikä on johtanut ylipitkiin, huonosti jaettavissa oleviin yksiköihin tontin eteläisellä puolella. Lisäksi, niiden runkosyvyys heikentää edelleen huonekonttorijaon mukaisia vaihtelumahdollisuuksia, ts. keskelle jäävä pimeä alue on liian laaja. Tämä ongelma on tosin korjattavissa.

4.1.5 TEKNISET RATKAISUT

Runkoratkaisu on selkeä ja toteutettavissa perustekniikalla. Tekijän esittämä liittorakenne sopii hyvin holvien jänneväleille ja tuo etua myös pysäköintitasojen toiminnalliseen suunnitteluun. Nostettu asennuslattia on luonnollinen seuraus esitetystä rakenneratkaisusta.

Ilmanvaihtokonehuoneet on hajautettu viideksi yksiköksi. Valinta on luonteva ehdotuksen yleisratkaisuun nähden. Talotekniikan pystysyöttöjen tilavaraukset vaikuttavat periaatteiltaan riittävästi ja niiden sijoitus on pohjakenttään nähden edullinen.

Poistumistiejärjestelyt on tutkittu pääperiaatteiltaan ja ovat esitetyssä muodossaan riittävät.

Elinkaariominaisuuksia ei palkintolautakunta ole yksityiskohtaisemmin tarkastellut. Tilankäytön kannalta ehdotus on melko tehokas. Lasipintojen määrä ylittää nykyisten energiansäästöohjeiden asettamat vaatimukset, mutta asia on korjattavissa perusratkaisun puitteissa.

4.1.6 TALOUDELLISUUS

Ehdotus on tunnuslukujen valossa melko tehokas. Aulan ympärille viritetyt rampit ja yksipuoliset käytävät heikentävät tehokkuutta – tosin tässä ehdotuksessa ”hukkatila” palvelee erinomaisesti rakennuksen sisätilojen koettavuutta. Ehdotuksessa on melko vähän kylmiä katosrakenteita tai muita ulkopuolisia aiheita.

4.1.7 VAIHEITTAISUUS

Tekijän esittämä vaiheistus on toimiva, mutta sikäli ongelmallinen, että korkea aulatilaa joudutaan rakentamaan valmiiksi jo ensimmäisessä vaiheessa: aulan laajuus suhteessa työtiloihin on kohtuuttoman suuri. Esitetty toinen laajennusvaihtoehto on luontevampi. Vaiheistettavuus edustaa kuitenkin kilpailun kärkeä.

4.1.8 TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS

Ehdotuksen teknillinen toteutettavuus on hyvä. Ehdotus on kehityskelpoinen. Sen suurimpana ongelmana on hieman valju ulkoarkkitehtuuri joka on osittain seurausta viitteellisestä esitystavasta. Esimerkiksi, aulan läpinäkyvyys - joka on sekä tilaratkaisun että kaupunkikuvan osalta hieno yksityiskohta - ei käy ilmi piirustuksista. Ratkaisun monet ansiot jäävät latteahkon esitystavan myötä piiloon.

Materiaalivalinta, punainen tiililaatta, vaatisi uudelleen harkintaa.

4.2 EHDOTUS NRO 2: "STEPPAILLEN"

4.2.1 YLEISTÄ

Ehdotukselle on ominaista sujuva ja tyylikäs yleisarkkitehtuuri. Ratkaisu on selkeä. Konsepti perustuu kampamaiseen, typologialtaan koeteltuun malliin ja osittain tämän johdosta ehdotus täyttää hyvin työpaikkarakennuksen yleiset toiminnalliset tavoitteet: Työtilojen jaettavuus ja yleinen muuntojousto, valonsaanti sekä tilankäyttölinen tehokkuus ovat hyvää tasoa.

4.2.2 KAUPUNKIKUVA

Ratkaisu on suhteutettu korkeusmittakaavaltaan hyvin lähiympäristön rakennuskantaan. Korttelin reunoilla räystäskorkeudet pysyvät riittävän alhaalla; tekijä on taiten koonnut rakennuksen massaa tontin keskialueelle jolloin reunavyöhykkeellä mittakaava pysyy maltillisena. Rakennuksen värimaailma perustuu pääasiassa lasin ja metallin harmahtaviin sävyihin. Yksiköiden valkoiset pilareille nostetut päädyt antavat rakennukselle vaalean rakennuksen keveyttä.

Kaupunkikuvallisesti ehdotus on ambivalentti. Ratkaisumalli on puhdaspiirteinen ja toteutus on mitakaavaltaan ansiokas mutta samalla kaupunkikuvassa jossain määrin vieras. Ratkaisu vertautuu yrittyspuistoissa ja yliopistokampuksilla nähtyihin esimerkkeihin. Lisäksi toisto, "lamellimaisuus", johdattelee ajatuksia 1960-70-lukujen jälkifunktionalistiseen kaupunkirakentamisen aikaan ja sen negatiivisiksi koettuihin arvoihin. Vaikka katutilan ominaisuuksiin liittyvissä kysymyksissä ehdotus ei ole kenties paras mahdollinen, on jalustalle nostettu ja lamellimainen ratkaisu palkintolautakunnan näkemyksen mukaan myös mahdollinen paikassa, jossa kaupunkirakenne muuntuu umpikortteleista avokortteleiksi. Lisäksi todettiin, että taiten käsiteltynä rakennusmassojen ulokkeet muodostavat säältä suojattuja tiloja esimerkiksi erilaisille myynti- ja näyteikkunoille.

Rakennusmassan ja julkisivujen käsittely on kauttaaltaan keveätä ja varmaa. Ehdotukselle onkin ominaista säästeliäs ja tempoilematon, vivahteikas arkkitehtoninen yleisote. Rakennuksen kokonaisuus on moderni

4.2.3 LIIKENNE

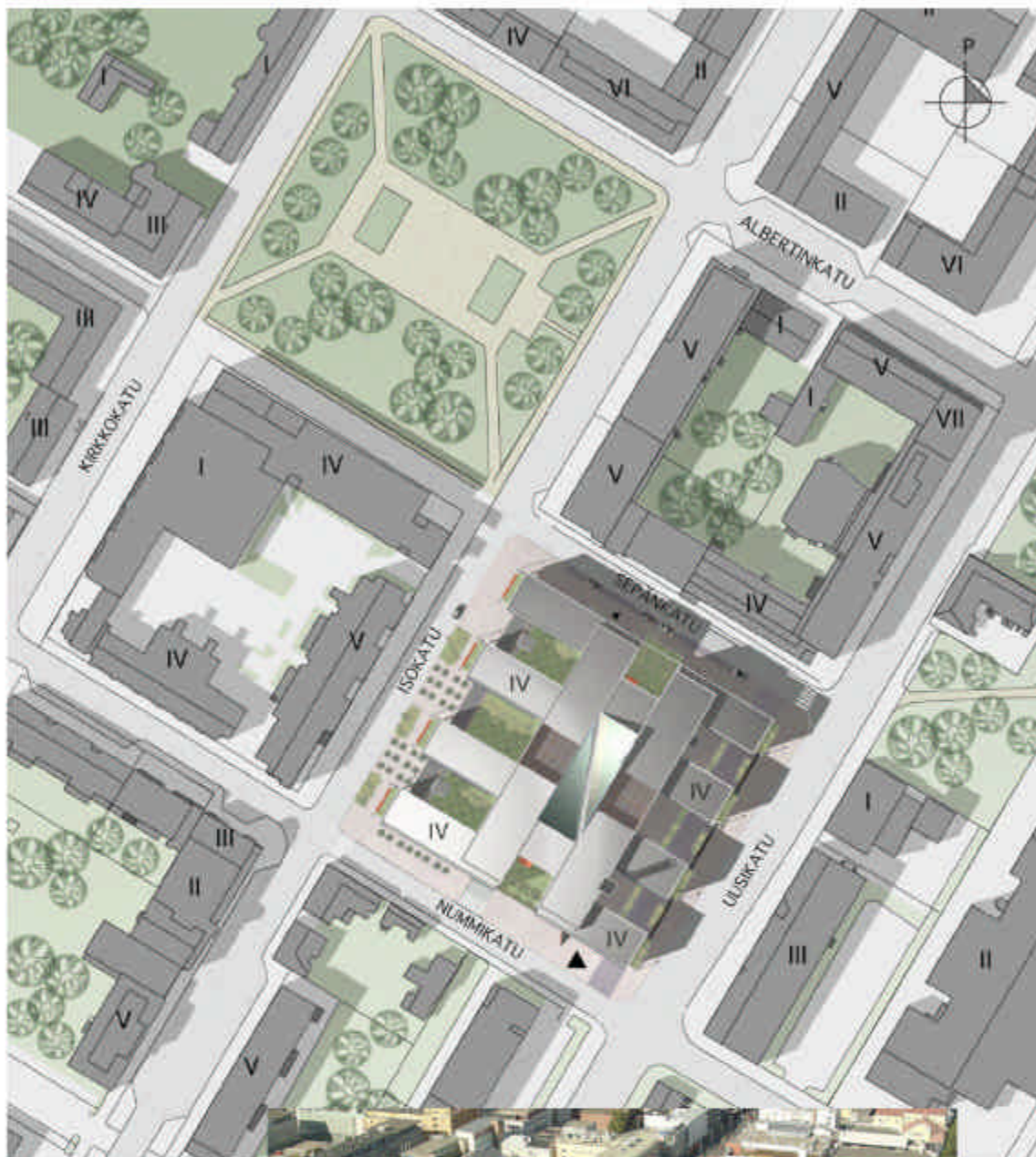
Sisäänkäynnit on sijoitettu sekä Nummikadulle että Sepänskadulle. Ratkaisu helpottaa aulaan saavutettavuutta verrattuna ratkaisuun, jossa pääsisäänkäynti on sijoitettu pelkästään Sepänskadulle. Sisäänkäyntien toteutustapa on epäonnistunut. Vinosti rakennuksen peruskoordinaatiston suhteen sijoitettu reitti ei istu kokonaisuuteen luontevasti. Parempi ratkaisu olisi, että sisäänkäynnit olisi sijoitettu yksinkertaisesti rakennuksen massassa olevien syvennysten kohtiin (missä nyt sijaitsevat hissit). Vinosti sijoitetulle kulkureitille ei ole toiminnallista tai kaupunkikuvallista perustetta.

Ajo pysäköintitasoille on sijoitettu periaatteessa annettujen lähtötietojen mukaan, joskin se on tilansa verran sivussa ja edelleen, yhteys ODL:n tiloihin ei esitetyllä tavalla ole mahdollista. Kellarissa tapahtuvalle huollolle varattu tila on mitoitettu liian ahtaaksi. Pysäköintitasojen mitoitus ja suunnittelu on toteutettu tehokkaasti. Pysäköintitiloista kadulle johtavat yhteydet ovat hyvät kunhan portaikkoihin lisätään hissejä.. Portaikkojen sijoitus suhteessa pysäköintikenttään on edullinen. Liiketilöiden huoltoramppi ei toimi esitetyllä mitoituksella. Uusikadun puolelle, rakennuksen siipien alle sijoitettu katu ei ole hyväksyttävissä liikenneturvallisuuteen liittyvien asioiden vuoksi: liittymät asettuvat liian lähelle katujen risteysaluetta. Sen sijaan polkupyörille varatut paikat ovat sekä mitoitukseltaan että sijoitukseltaan hyvin toimivia.

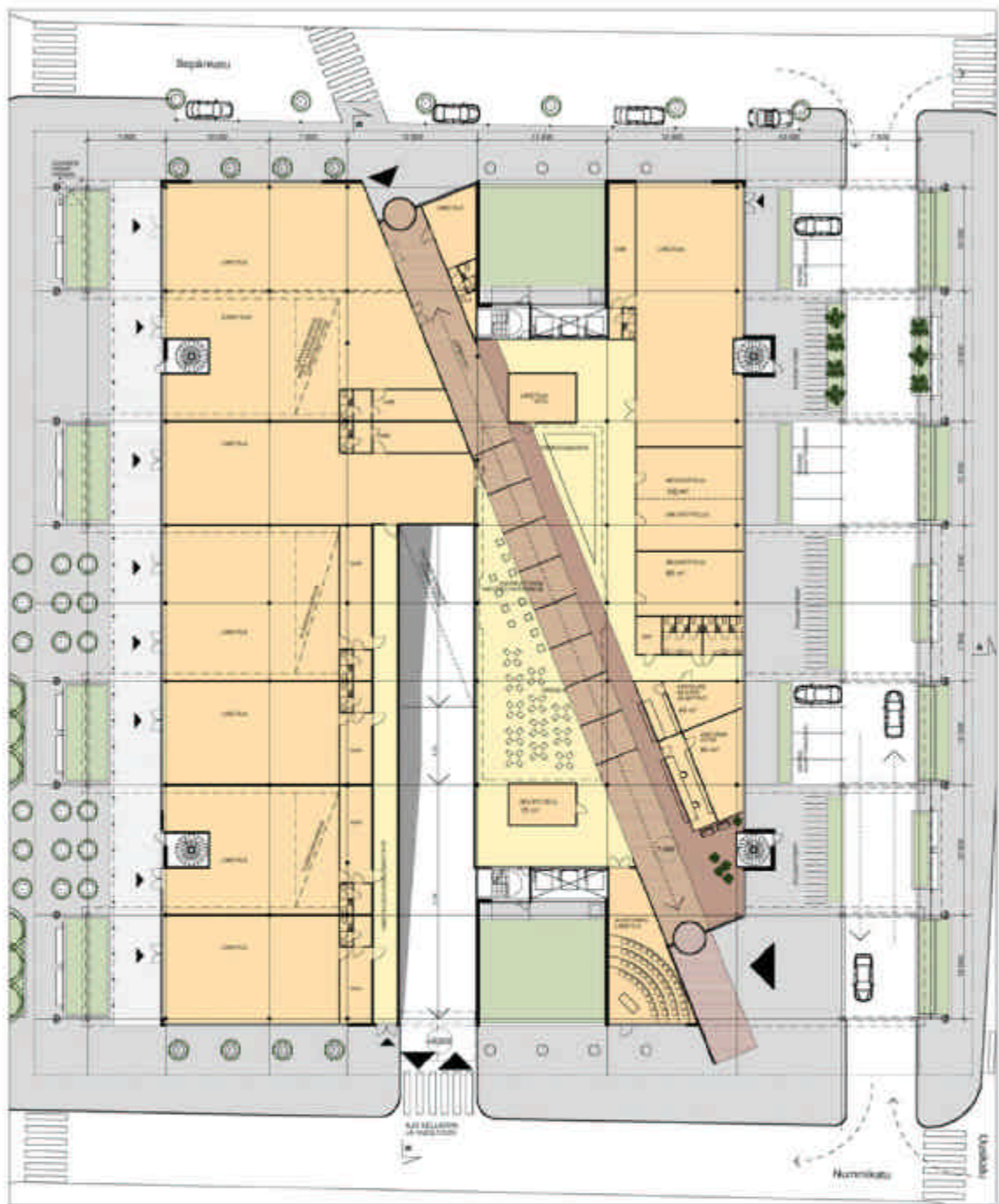
4.2.4 SISÄTILAT

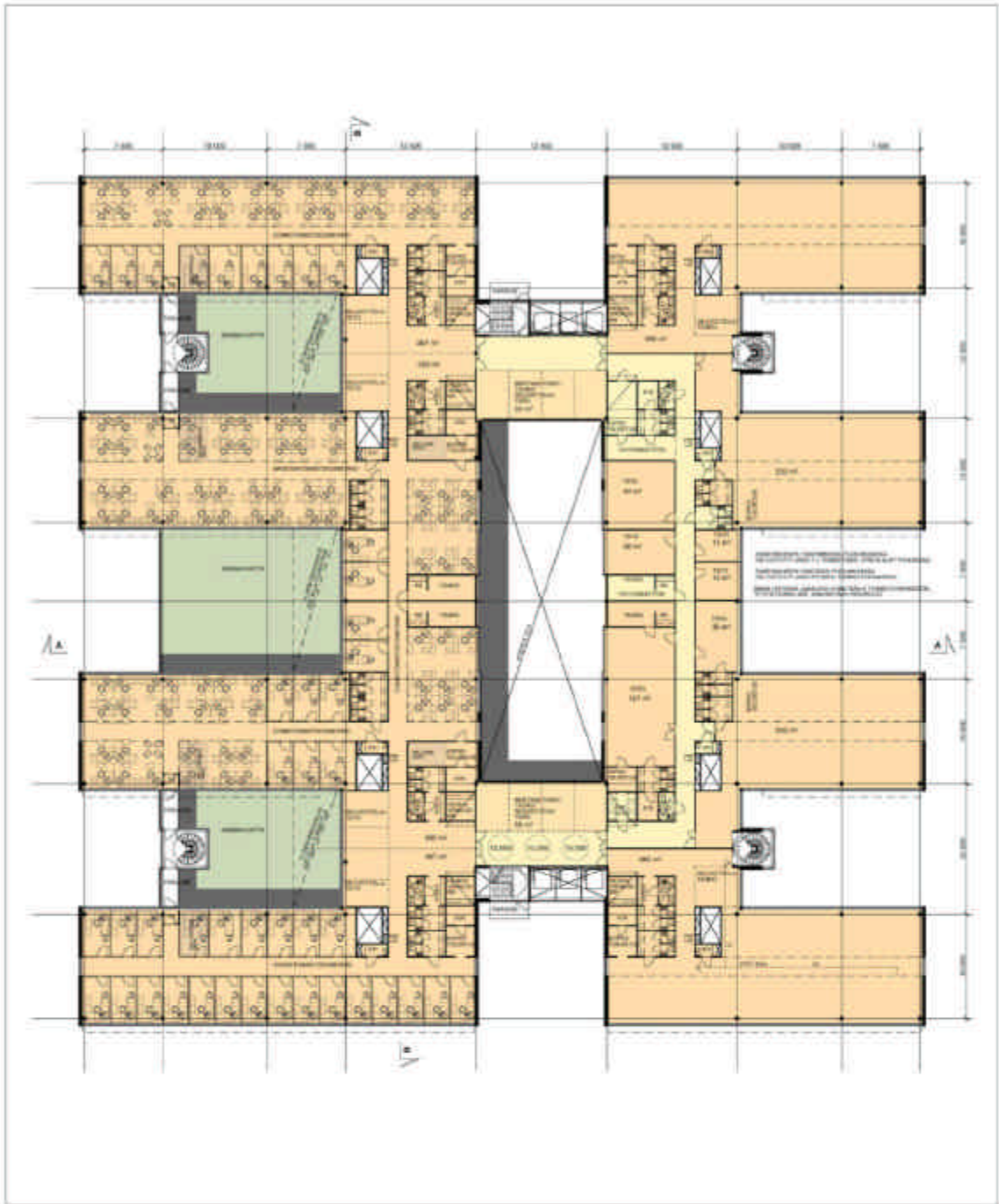
Aulatilän arkkitehtoninen ilme on nykyaikainen ja väljä. Aula täyttää hyvin "rakennuksen käyntikortti" - vaatimuksen. Edellä kuvattu diagonaalisyhteys ei perspektiivikuvankaan mukaan ole välttämättä tarpeellinen. Tekijä on esittänyt aularatkaisua koskevan vaihtoehtoisen suunnitelman, minkä mukaan aula korvattaisiin kattamattomalla kivipuutarhalla. Lasilla katettu aularatkaisu on sekä taloudellisesti että toiminnallisesti parempi. Aulatilän valvottavuus on sen laajuus huomioiden kohtuullinen.

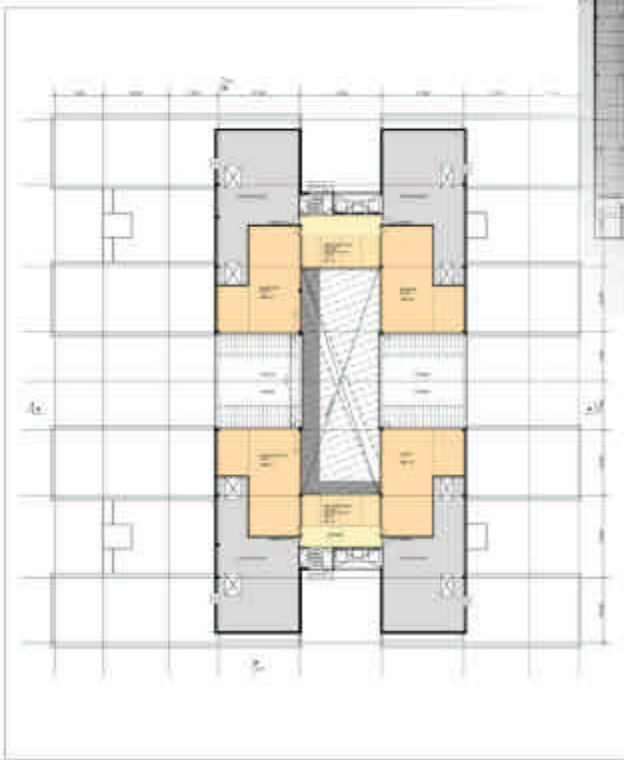
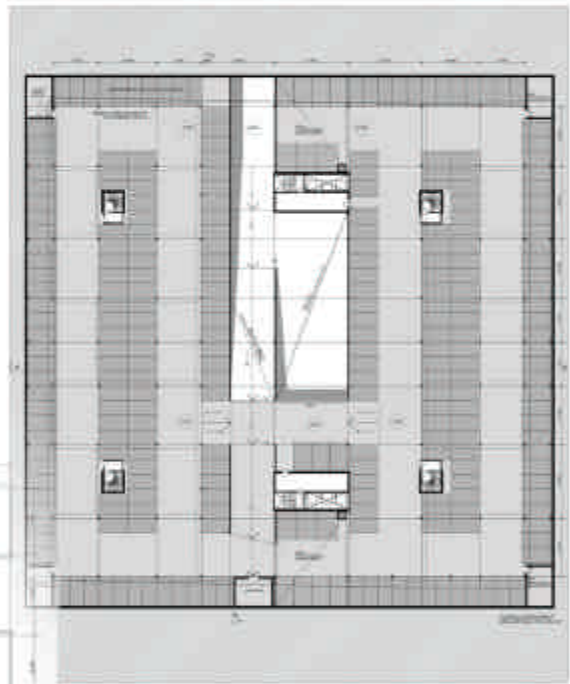
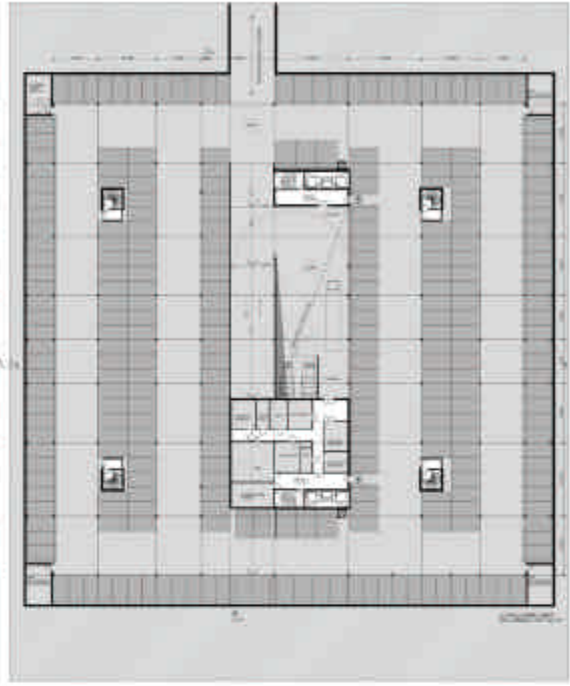
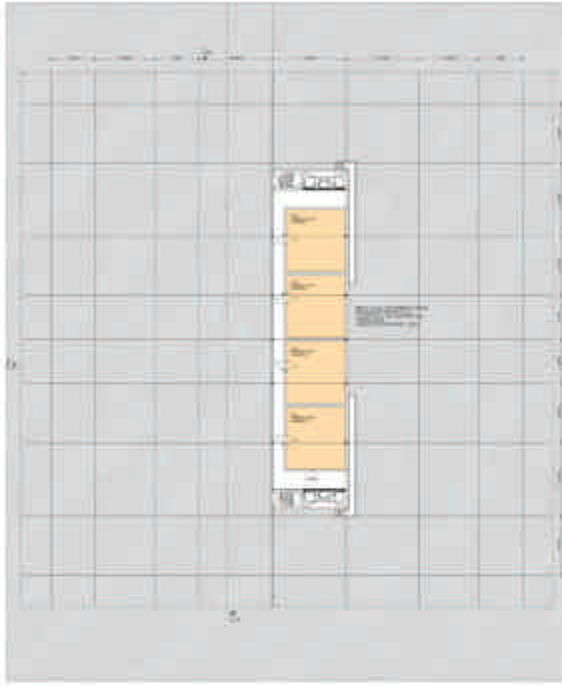
Kampamainen ratkaisu on tilankäytöltään tehokas. Normaalit kerrokset on jaettavissa monipuolisesti pinta-alaltaan erikokoisiksi yksiköiksi. Käytön aikainen muuntojoustavuus on näin ollen hyvä. Rungon mitoitus soveltuu kaikilta osiltaan ns. huonekonttorin mitoitukseen, mikä on avainasia tasojen monipuolisissa käytettävyydessä. Luonnonvaloa saadaan esimerkiksi hyvin rungon kaikkiin osiin

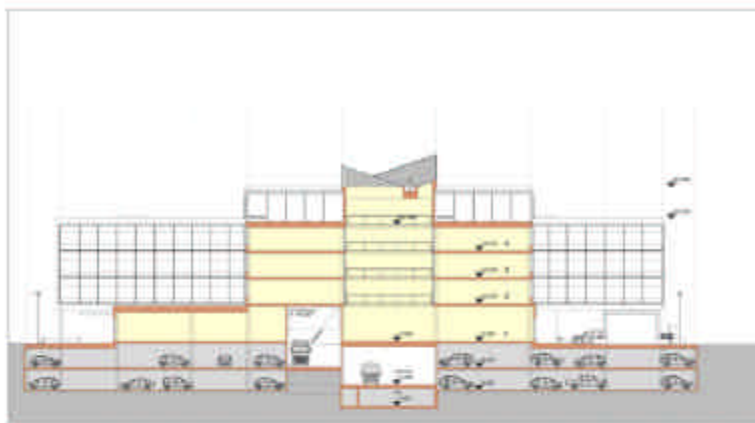

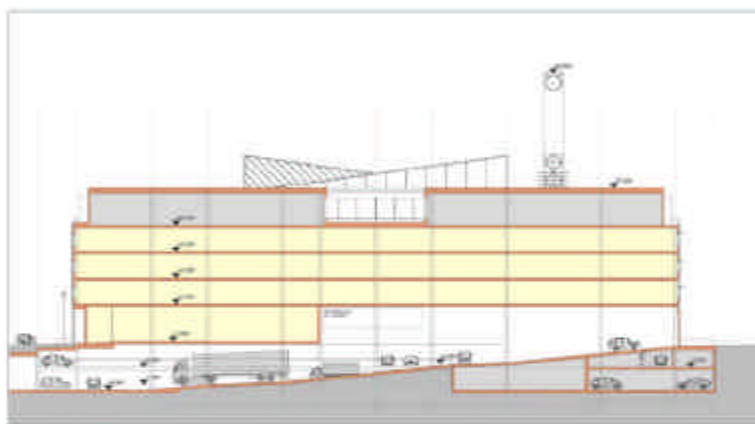

JÄRVÄKÄÄ 1:200

SIVOKÄÄ 1:200

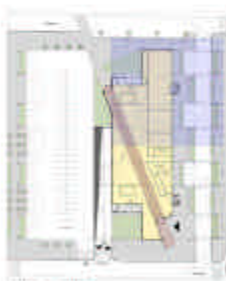
JOHTO KIRJASTON KIRJASTOKESKUS, TILAT KIRJASTON
KIRJASTO (A-S) (TILAT KIRJASTON KIRJASTON)
KIRJASTO (A-S) (TILAT KIRJASTON KIRJASTON)

KIRJASTO 1:200

KIRJASTO 1:200

KIRJASTO 1:200

KIRJASTO 1:200

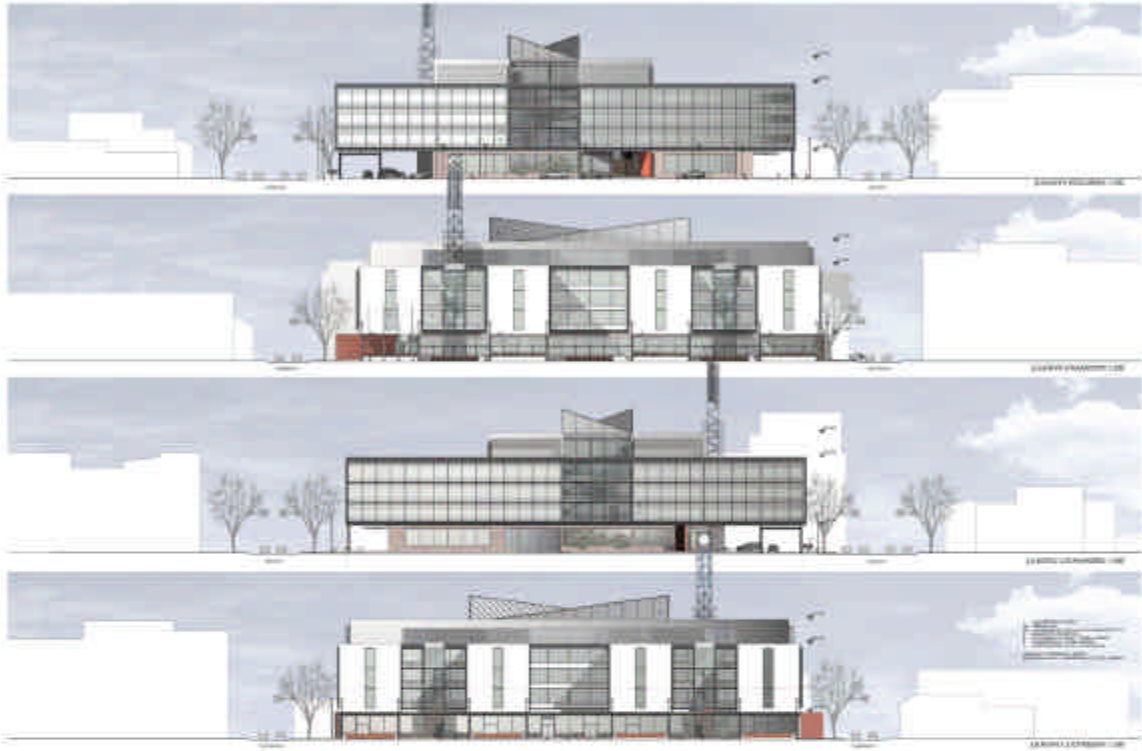

KIRJASTO 1:200

KIRJASTO 1:200

KIRJASTO 1:200

ja työtiloihin. Pääportaiden ja hissien painopiste on sijoitettu harkitusti ja niin, että ne palvelevat tehokkaasti myös rakennettaessa vaihteittain.

4.2.5 TEKNISET RATKAISUT

Ehdotuksen perusjärjestely tarjoaa hyvän lähtökohdan käytössä oleville rakennejärjestelmille ja myös talotekniikan järjestelyille. Selkeä runko voidaan toteuttaa esimerkiksi normaalilla pilari – palkki – laattajärjestelmällä. Tekniikan pystyjakelun varaukset on sijoitettu ja mitoitettu realistisesti. Poistumistiejärjestelyt ovat asialliset. Ilmanvaihtokonehuoneiden tilavaraukset eivät ole mitoitukseltaan riittävät, joskin ne on sijoitettu hormivarauksiin ja edelleen runkomitoitukseen nähden optimaalisesti. Kerroskorkeus lienee realistinen esitetyllä talotekniikan perusjärjestelyllä.

4.2.6 TALOUDELLISUUS

Ehdotus on pinta-alatarkasteluitten valossa tilankäytöltään tehokkain ja suppein. Koska ehdotus on kilpailuehdotuksista tilankäytöltään ja tilavuudeltaan pienin, on ehdotus lähtökohdiltaan energiakulutuksen osalta terve.

4.2.7 VAIHEISTUS

Suunnitelma on vaiheistettavissa eri tavoin. Kaupunkikuvallisesti ehjä aloitus saadaan esimerkiksi aloittamalla Sepänkadun reunalta, kadun koko leveydeltä. Tässä suhteessa tekijän esittämä aloitusmalli ei ole paras mahdollinen.

4.2.8 TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS

Ehdotuksen teknillinen toteutettavuus on hyvä. Ehdotus on kehityskelpoinen. Sen puutteita ja ongelmia voidaan kehittää kajoamatta ehdotuksen perusratkaisuun. Perusratkaisu tarjoaa hyvät puitteet ehdotuksen taloudelliselle kehittämiselle.

4.3 EHDOTUS NRO 3: "HILA"

4.3.1 YLEISTÄ

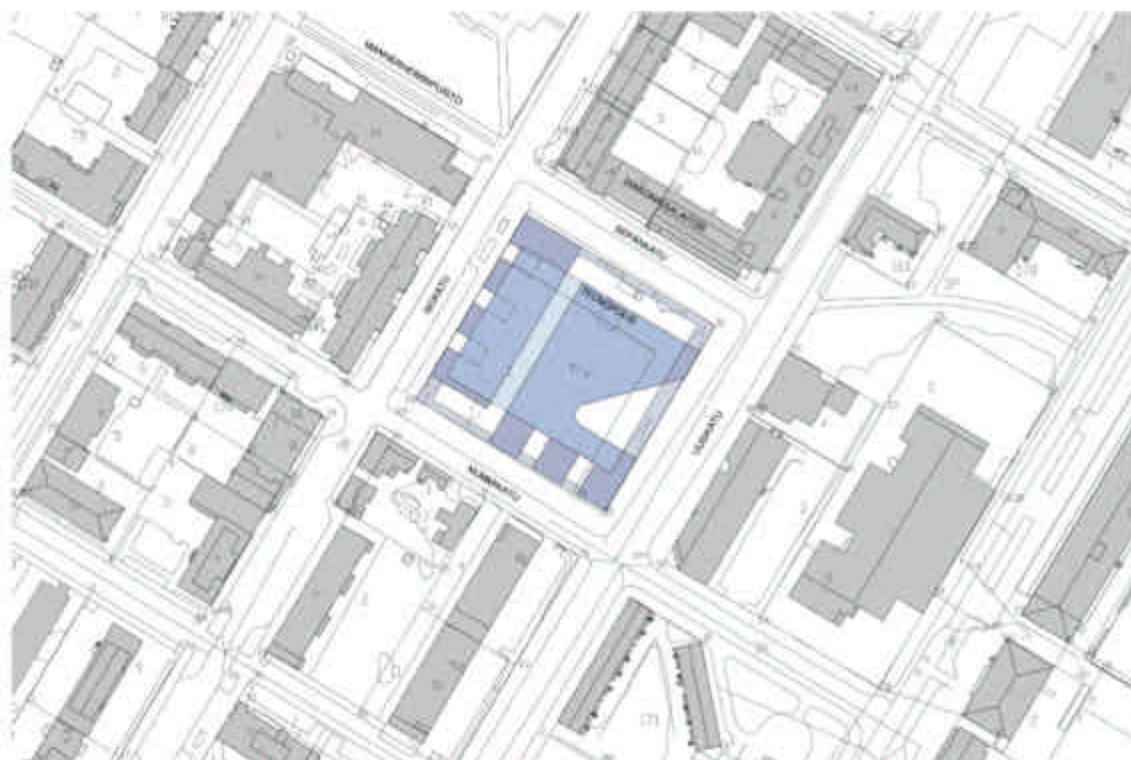
Työ on kilpailuehdotuksena korkealuokkainen. Esitystapa on näyttävä ja viimeistelty. Esitetyt erilaiset suunnitteluratkaisut ovat tavoitteiltaan vaativia. Sisätilan hilaratkaisu tarjoaa lupaavan ja vähän käytetyn lähestymistavan työympäristön muodostamiselle. Ehdotukselle on ominaista ideoiden runsaus ja niiden rikas variointi – tekijä ei tarjoile valmista ratkaisua vaan pikemminkin lähtökohtia tarkemmalle rakennussuunnittelulle.

4.3.2 KAUPUNKIKUVA

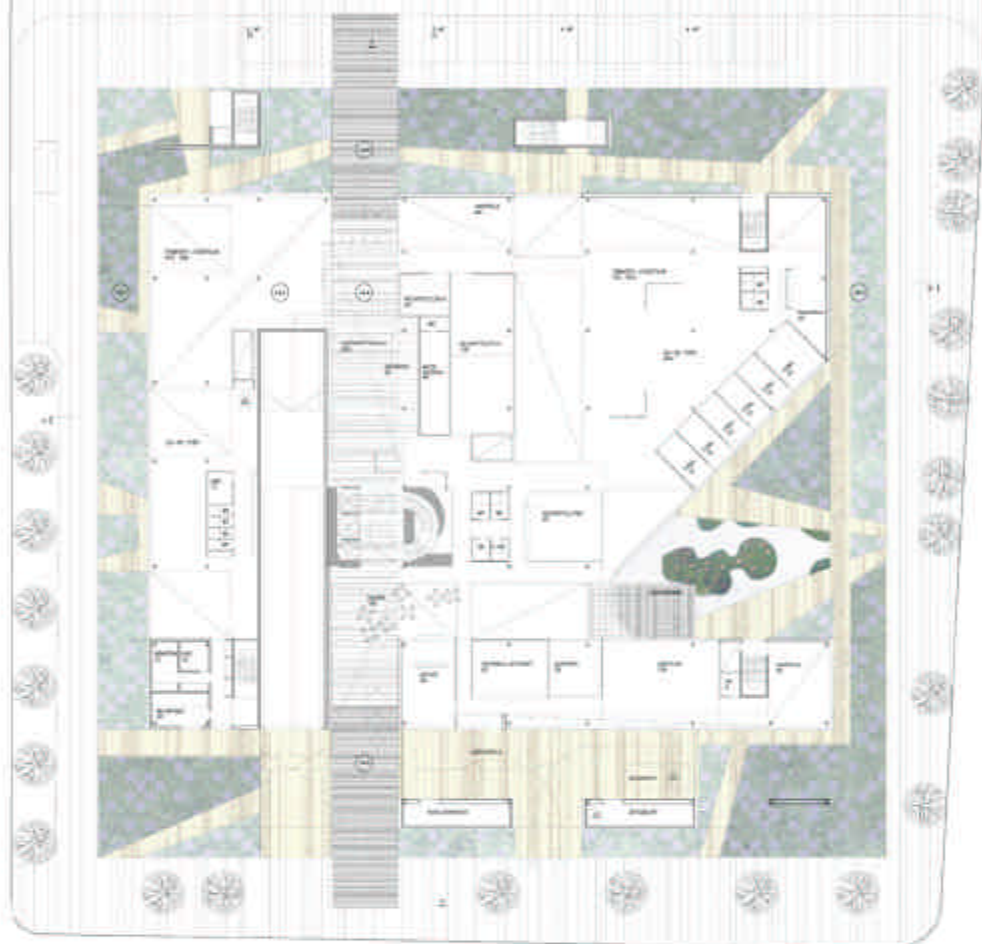
Lintuperspektiivikuvassa rakennus istuu hyvin ympäristöönsä: kuvassa näkyvä arkkitehtoninen aiheisto, erilaiset materiaalit, ikkunajaot, syvennykset ja katosaiheet liittyvät rakennusta hyvin lähi-kortteleihin. Kun laskeudutaan jalankulkutasolle, nähdään, että rakennuksen korkeus on noussut selvästi yli naapurirakennusten. Katulinjassa on kuusi kerrosta. Tämä johtuu siitä, että rakennuksen julkisivulinja on vedetty pois katulinjasta jolloin korkeus väistämättä kasvaa. Lisäksi, julkisivun jäsentelystä puuttuu kerroksien tunnistettavuus - kaupunkirakennetta kokoavat rakennusten väliset yhteiset viivastot - minkä vuoksi ratkaisun mittakaavallinen luettavuus hämärtyy entisestään ja kuin varkain syntyy ongelma kokonaismittakaavassa.

Monet sisään vedot, mm. perspektiivikuvassa esille nostettu ja katoksella sekä pyöristetyllä ja vinolla muodolla vahvistettu, muodostavat hieman harhaanjohtavasti sisääntuloalueita. Harmaasävyiset julkisivut ja niiden materiaalivalinnat vahvistavat käsitystä siitä, että rakennus on suunniteltu laajempaan puistoympäristöön eikä osaksi ruutukaavan korttelirakennetta. Valitut arkkitehtuurin keinot ja paikan lähtökohdat eivät täysin kohtaa toisiaan.

Arkkitehtonisesti ratkaisu on korkealuokkainen. Julkisivujen sommittelu, erilaisten jakojen ja materiaalien yhdistelmät luovat hienoja ja kiinnostavia kohtia. Samalla: erilaisia yksityiskohtia on käytetty yltäkylläisyyteen saakka; työlle olisikin eduksi aihe maailman rauhoittaminen ja pelkistäminen.

04-10

3/2000
1:500

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250 260 270 280 290 300 310 320 330 340 350 360 370 380 390 400 410 420 430 440 450 460 470 480 490 500 510 520 530 540 550 560 570 580 590 600 610 620 630 640 650 660 670 680 690 700 710 720 730 740 750 760 770 780 790 800 810 820 830 840 850 860 870 880 890 900 910 920 930 940 950 960 970 980 990 1000

Hⁱ_L^a

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250 260 270 280 290 300 310 320 330 340 350 360 370 380 390 400 410 420 430 440 450 460 470 480 490 500 510 520 530 540 550 560 570 580 590 600 610 620 630 640 650 660 670 680 690 700 710 720 730 740 750 760 770 780 790 800 810 820 830 840 850 860 870 880 890 900 910 920 930 940 950 960 970 980 990 1000

05-10

06-10

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250 260 270 280 290 300 310 320 330 340 350 360 370 380 390 400 410 420 430 440 450 460 470 480 490 500 510 520 530 540 550 560 570 580 590 600 610 620 630 640 650 660 670 680 690 700 710 720 730 740 750 760 770 780 790 800 810 820 830 840 850 860 870 880 890 900 910 920 930 940 950 960 970 980 990 1000

Hⁱ_L^a

0.00

Hⁱ_L^a

07-10

0.00

Hⁱ_L^a

08-10

1:100

Hⁱ_L^a

09-10

1:100

1:100

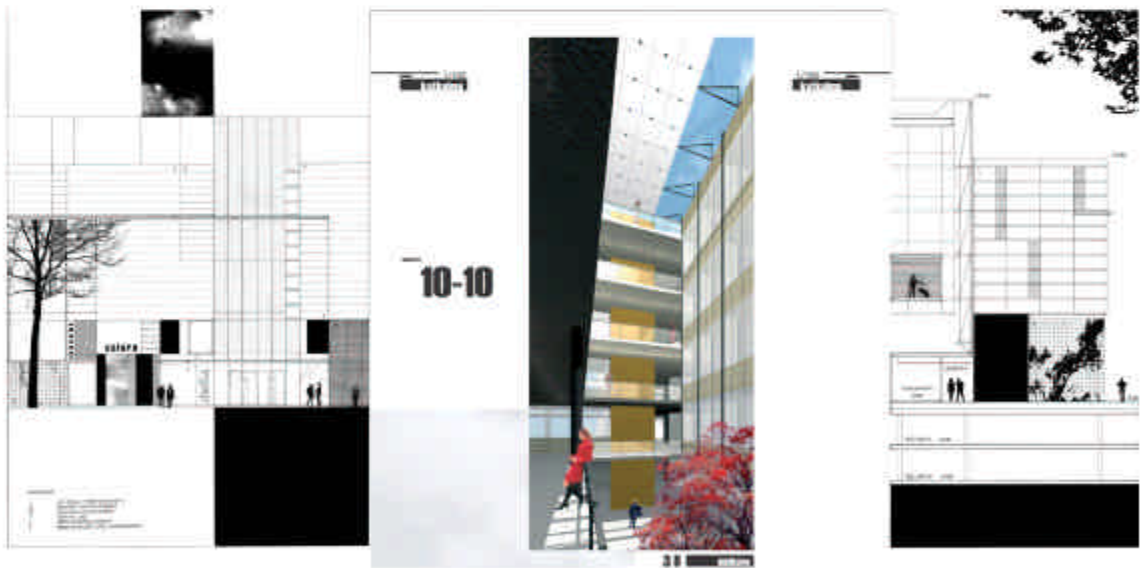

03-10

1:100

Hⁱ_L^a

4.3.3 LIIKENNE

Liikenteelliset perusratkaisut noudattavat annettuja lähtötietoja. Asiakassisäänkäynnit ovat sekä Sepänpäädulla että Nummikadulla. Valvottavuuden kannalta Nummikadun puoleinen käynti on hieman ongelmallinen (hissien valvottavuus), se on myös keskellä huoltoaluetta. Pysäköintiluiska on sijoitettu oikeaan paikkaan, joskin se halkaisee melkein koko sisääntulotason. Pysäköintitasot on mitoitettu ja suunniteltu asiallisesti ja niiltä on riittävät yhteydet myös katutasolle. Huolto- ja lastauspiha on häiritsevästi suhteessa asiakassisäänkäyntiin. Polkupyörille on osoitettu luonteva sijoituspaikka. Pysäköintitasoilta kadulle johtavat hissiyhteydet on suunniteltu esimerkillisesti.

4.3.4 SISÄTILAT

Aulajärjestelyt on tehty asiallisesti. Aulan asiakasliikenteen valvottavuus on muutoin hyvä, mutta Nummikadun sisäänkäyntiä olisi voinut harkita pelkästään ravintolan käyttöön. Neuvottelutilat on helposti saavutettavissa ja valvottavissa. Pääporras ja hissit on sijoitettu keskelle rakennusta jolloin yhteydet kerroksissa aina ulommaisiiin osiin saakka ovat lyhyet.

Ratkaisu ei perustu typologialtaan yleisesti käytettyihin työpaikkarakennusten malleihin. Tekijä on lähestynyt tehtävää innovatiivisella tavalla ja luonut näkemyksensä tulevaisuuden työympäristöstä, tekijän sanoin: ”luovuutta, aloitteellisuutta ja ihmisten välistä kommunikointia tukeva viihtyisä tutkimus- ja työympäristö”. Pohjakaavio on tiivis, aukkojen ja tasojen jäsentämä kudelma. Mittakaava on pienipiirteistä, rungot on mitoitettu kapeiksi mikä tekee mahdolliseksi monipuolisen jaettavuuden erikokoisiksi työyksiköiksi. Työympäristönä miljö on virikkeinen ja vaihteleva.

4.3.5 TEKNISET RATKAISUT

Rakennus- ja taloteknilliset järjestelmät on kuvattu viitteellisesti. Ratkaisuun olennaisesti liittyvä suuraihe, ulokemaiset massat, on teknisenä toteutuksena haasteellinen. Ilmanvaihtokonehuoneiden mitoitus on suuruusluokaltaan riittävä mutta pystyreittien varauksia ei ole riittävästi huomioitu. Poistumistiemääräykset eivät täyty esitetyillä järjestelyillä. Kaikesta huolimatta, pohjakaavio tarjoaa myös hyvän suunnittelujoustop: erilaisia teknillisiä reitityksiä ja henkilöturvallisuuteen liittyviä ratkaisuja on perusidean puitteissa helppo muunnella. Sisäänvedetyssä massan osassa on siinä määrin lasipintoja, että ratkaisun saattamien vastaamaan voimassa olevia rakentamismääräyksiä edellyttää lasipintojen selvää vähentämistä.

4.3.6 TALOUDELLISUUS

Ehdotus on pinta-ala- ja tilavuuslaskelmien valossa muihin ehdotuksiin nähden laajin. Korkeata tilaa on paljon.

4.3.7 VAIHEITTAISUUS

Ehdotus on toteutettavissa vaiheittain, joskin sen järjestys on esitetty hieman epäselvästi. Hyvää on se, että jo ensimmäisessä vaiheessa muodostuu selkeä yhteys katutasolle. Ensimmäiseen rakennusvaiheeseen kuuluva pääaula ja siihen liittyvä porras toimivat samalla poistumisreitteinä.

4.3.8 TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS

Ehdotus on ansiokas ja siinä on kehityspotentiaalia, mutta ehdotuksen saattaminen taloudellisesti ja kaupunkikuvallisesti toteutuskelpoiseen muotoon vaatii isoja periaatteellisia muutoksia. Ensiksi, rakennuksen korkeutta tulisi laskea mikä merkitsee käytännössä ainakin yhden kerroksen leikkaamista pois ja samalla pohjaratkaisun laventamista enemmän kiinni katulinjoihin. Toiseksi, julkisivujen ja massoitelun ideaa pitäisi tutkia uudelleen ja pyrkiä löytämään sellaisia jakoja, kerros/räystäslinjoja, joiden avulla rakennus sidotaan esitettyä paremmin lähiympäristön kortteleihin. Kolmanneksi, sisään vetojen ja katosten määrää ja ratkaisutapoja tulisi harkita uudelleen.

4.4 EHDOTUS NRO 4: "TRIPODI"

4.4.1 YLEISTÄ

Ehdotuksen tunnusomaisin piirre on pohjakaavion jakaminen kuuteen, keskenään samanlaisina toistuviin yksiköihin, jotka on yhdistetty toisiinsa Nummikadulta Sepänskadulle johtavan aulan välityksellä. Kaupunkikuvallinen hahmo on luotu erillisellä kuorimaisella rakenteella, "ilmaan piirretyillä palkeilla", kuten tekijä asian ilmaisee. Pysäköintiliikenne on hoidettu suunnitteluohjeista poiketen Isokadulta.

4.4.2 KAUPUNKIKUVA

Systemaattinen pohjaratkaisu ja siitä muodostuva järjestys luo sinällään hyvän lähtökohdan työpaikkarakennuksen suunnittelulle, mutta on samalla jäykkä joustaville tilanjakojärjestelyille ja ennen kaikkea muodostaa kankean, huonosti kantakaupungin korttelirakenteeseen soveltuvan ratkaisun. Tekijä onkin pyrkinyt pehmentämään vaikutelmaa ulkopuolisella lisärakenteella, joka sekoittaa kaa- viomaista järjestystä. Tämä ajatus on puolestaan johtanut toiseen ongelmaan: rakennuksen julkisivujen aukotus ja korkeus muodostavat vieraan, ympäristön kortteleihin sopimattoman mittakaavan. Kylmät palkki- ja kehysrakenteet ovat aiheena turhia, systemaattisen ratkaisun kehittäminen ja sen ominaisuuksien hyödyntäminen olisi johtanut terveempään lopputulokseen. Kuoren takaa pilkottava varsinainen rakennuksen massa sisältää lupaavia materiaali- ja aukotussuhteita.

Kampojen väliin jäävät syvät avonaiset pihat ovat huonosti valvottavia ja saattavat muodostaa myös yleisemminkin turvattomia paikkoja. Pihat on tosin helppo sulkea esimerkiksi katulinjaan tehtävien muiden avulla.

4.4.3 LIIKENNE

Muista ehdotuksista ja kilpailun suunnitteluohjeista poiketen ajoneuvoliikenne pysäköintitasoille on hoidettu Isokadulta. Ratkaisu on ongelmallinen Isokadun liikenteen sujuvuuden ja turvallisuuden kannalta eikä ratkaisulla ole saavutettu näkyvää etua itse rakennuksen suunnitteluratkaisuissa. Huol- toliikenne on hoidettu melko avoimesti Nummikadulta. Pysäköintitasojen suunnittelu on hieman viitteellistä, paikkojen sijainti ja mitoitus suhteessa yläpuolisiin kantaviin rakenteisiin ei ole aivan kohdallaan. Paikkajaossa on sekavuutta. Yhteydet katutasolle ovat hyvät.

Pääsisäänkäynnit ovat perusratkaisusta johtuen helppoja hahmottaa ja löytää.

4.4.4 SISÄTILAT

Aulatilojen toiminnallinen idea on keskentekoinen. Neuvottelu- ja kokoustilat, vastaanottopiste ja neuvonta on sijoitettu syrjään ja painotetusti toisen sisäänkäynnin yhteyteen, mikä merkitsee, että toinen sisäänkäynti jää ilman valvontaa. Laajahko aulatilalla, jossa hissiyhteydet on hajautettu, muodostaa vaikean lähtökohdan asiakasliikenteen valvomiseksi ja ohjaamiseksi. Ratkaisu on sen sijaan mielenkiintoinen aulanäkymien sekä sisä- ja ulkotilan yhteyksien osalta.

Kerroksissa aulatilalla avaruus ja väljyys jatkuu kaksinkertaisen siltamaisen käytäväjärjestelmän avulla. Ratkaisussa on suurpiirteistä komeutta mutta samalla tilankäyttöä tuhlaillevuutta. Toiminnallisesti ja arkkitehtonisesti sama vaikutelma saataisiin aikaan yhdellä leveämmällä käytävällä ja kavennetulla korkealla tilalla.

Yksiköitten mitoitus soveltuu kohtuullisen hyvin tietynlaiselle avoimen toimiston ja huonekonttorin yhdistelmälle mutta on jäykkä erilaisille muille variaatioille. Koska jokainen yksikkö on mekaaninen toisto edellisestä ja koska kukin yksikkö on eristetty aulan käytäväjärjestelmästä, pinta-alaltaan erilaisten yksiköitten muodostaminen on mahdotonta. Ehdotus ei toteuta muuntojoustoon liittyviä vaatimuksia.

4.4.5 TEKNISET RATKAISUT

Rakennustekninen ratkaisu on viitteellinen, mm. aulajen sillat edellyttävät tukirakenteita. Muutoin rakennus on toteutettavissa normaaleilla pilari-palkki-laattarakaisuilla. Talotekniset järjestelyt ovat erittäin selkeät ja systemaattiset. Esitetty poistumistiejärjestely on pienin täydennyksin asianmukaisessa kunnossa.

TECHNOPOLIS

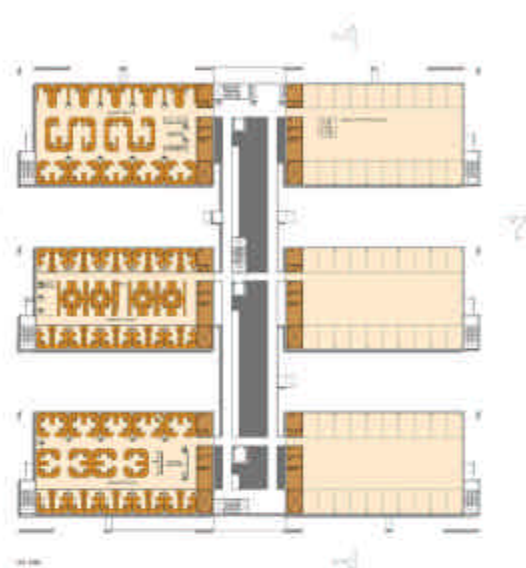

AUTONUMMI 1

TECHNOPOLIS

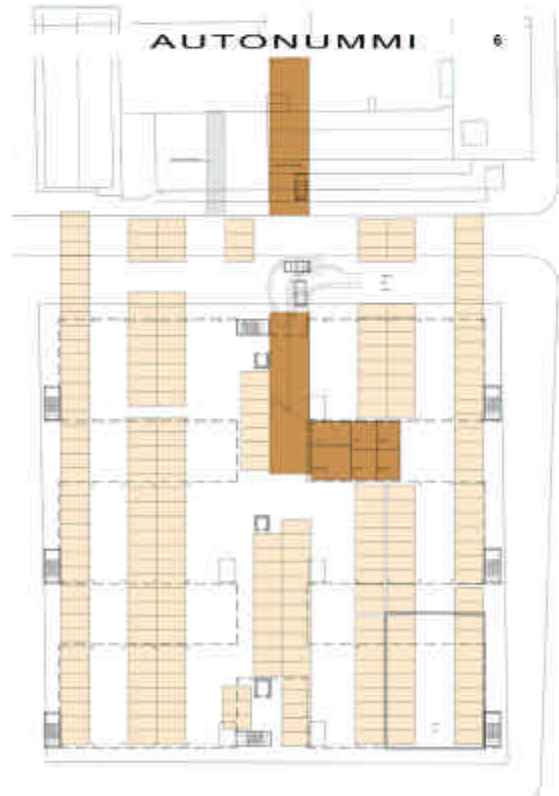
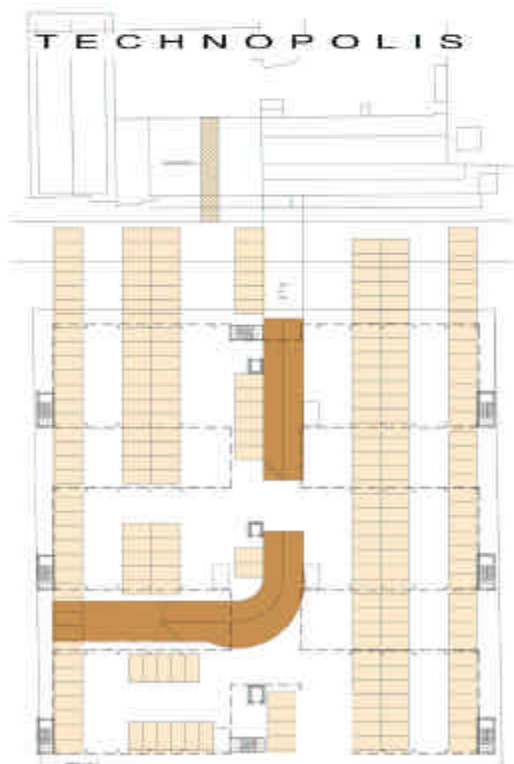
AUTONUMMI 2

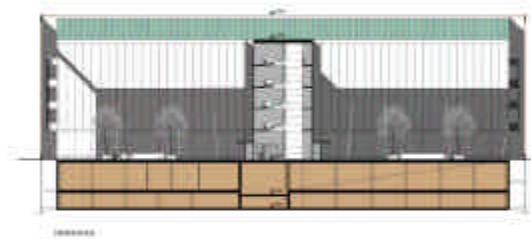

TECHNOPOLIS

AUTONUMMI 2

4.4.6 TALOUDELLISUUS

Selkeä ja systemaattinen runko sekä talotekniikan järjestelyt luovat hyvän pohjan taloudellisesti toteutuskelpoiselle ratkaisulle. Taloudellisuutta rasittavat ylisuuri aulatilat kaksinkertaisine käytäväjärjestelmineen sekä ulkopuolen kuorimainen vaipparakenne.

4.4.7 VAIHEITTAISUUS

Rakennus on jaettavissa luontevasti kolmeen vaiheeseen, koska kullakin vaiheella on oma porras ja hissi sekä ilmanvaihtokonehuone. Myös vaiheittain rakennettaessa syntyy tietty kankeuden ongelma, eli kaikki tilayksiköt/kerrokset ovat keskenään samanlaisia.

4.4.8 TOTEUTETTAVUUS JA KEHITYSKELPOISUUS

Palkintolautakunta katsoi, että perusratkaisuun puuttumatta ehdotuksen kehittämismahdollisuudet ovat ongelmallisia. Jäykän pohjaratkaisun sekä kaupunkikuvallisten elementtien muuttaminen vastaamaan paremmin tavoitteita muuttaa samalla kokonaisratkaisua olennaisella tavalla.

5 KILPAILUN TULOS

5.1 KILPAILUN RATKAISU

Palkintolautakunta totesi päätöskeskustelussa, että kilpailussa on kaksi ansioiltaan tasaväkistä ehdotusta, ehdotukset nro 1 "Pikseli" ja nro 2 "Steppaillen". Ehdotuksen "Pikseli" merkittävimpana vahvuutena oli kaupunkikuvalliset ansiot, ehdotuksen "Steppaillen" merkittävimpana vahvuutena oli arkkitehtuurin yleisote ja pohjaratkaisu.

Palkintolautakunta päätti valita keskustelun jälkeen 1. sijalle ehdotuksen nro 2 "Steppaillen".

5.2

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJAN ALLEKIRJOITUS

Oulussa 27. päivänä tammikuuta 2004

Palkintolautakunta

Pertti Huuskonen, pj.

Seppo Selmgren

Jouni Hannuksela

Matti Karhula

Leena Kallioniemi

Matti Ränä

Aila Asikainen

Rainer Mahlamäki

5.3

NIMIKUORIEN AVAAMINEN

Kun arvostelupöytäkirja oli tarkastettu ja allekirjoitettu, avattiin ehdotusten nimikuoret.

VOITTANUT EHDOTUS

Ehdotus nro 2: ”Steppaillen”

Tekijä:

Arkkitehtitoimisto Larkas & Laine Oy

Tekijätiimi:

☐	Titta Vuori	arkkitehti, SAFA
☐	Pekka Piha	arkkitehti, SAFA
☐	Riikka Heldan	arkkitehti, SAFA
☐	Harri Salminen	arkkitehti, SAFA

Kannustustiimi:

☐	Robert Trapp	arkkitehti, SAFA
☐	Harri Koskinen	arkkitehti, SAFA
☐	Harri Laine	arkkitehti, SAFA
☐	Niklas Sucksdorff	arkkitehti, SAFA

Palotekninen konsultointi:

☐	Jukka Laine

MUIDEN EHDOTUSTEN TEKIJÄT

Ehdotus nro 1: ”Pikseli”

Tekijä:

Arkkitehtitoimisto Laatio Oy

Suunnitteluryhmä:

☐	Jukka Laaksonen	arkkitehti, SAFA
☐	Jari Kuorelahti	arkkitehti, SAFA
☐	Pekka Laatio	arkkitehti, SAFA
☐	Henri Kangas	arkkit.yo
☐	Jaakko Kallio-Koski	arkkit.yo
☐	Juha Kujanpää	arkkit.yo

Ehdotus nro 3: ”HiLa”

Tekijä:

Arkkitehtitoimisto Hannu Jaakkola Oy

Tekijät:

☐	Hannu Jaakkola	arkkitehti, SAFA
☐	Tapani Kerttula	arkkitehti, SAFA
☐	Pekka Laatio	arkkitehti, SAFA

Avustajat:

☐	Turo Halme	arkkitehti SAFA
☐	Jari Saajo	arkkitehti SAFA
☐	Vesa-Jukka Vuorela	arkkit.yo
☐	Antti Westerlund	arkkit.yo
☐	Sami Ourila	sisustusarkkitehti SIO
☐	Laura Petris-Forsell	sisustusarkkitehti SIO
☐	Timo Kuronen	arkkit.yo

LVI-suunnittelu:

- o Insinööritoimisto Olof Granlund Oy
- o Jari Pihlajamaa DI

Sähkösuunnittelu:

- o Insinööritoimisto Tauno Nissinen Oy
- o Juha Maljanen DI

Rakennesuunnittelu:

- o Insinööritoimisto Magnus Malmberg Oy
- o Jorma Puhto DI
- o Eero Pekkari DI

Ehdotus nro 4: ”Tripodi”

Tekijä:

Arkkitehtitoimisto Uki Arkkitehdit Oy

Työryhmä:

- o Matti Heikkinen arkkitehti, SAFA
- o Kari Koistinen arkkitehti
- o Timo Nousiainen arkkitehti, SAFA

Avustajat:

- o Nina Hokka arkkitehti SAFA
- o Kimmo Turpeenniemi RA, arkkit.yo
- o Jouni Pekonen RI, arkkit.yo